

Forklarelsens Kildevæld af Sri Sathya Sai Baba

Swami's blessing

Indholdsfortegnelse (til udgaven fra 14. januar 1984):

Forord/Svaret

Kapitel 1: Kroppen og Indriya'erne

Kapitel 2: De fjorten Loka'er

Kapitel 3: De fire Asrama'er

Kapitel 4: Moksha og Karma

Kapitel 5: Vidya og Bhakti

Kapitel 6: Forhindringer for Moksha

Kapitel 7: Panchakosa'erne

Kapitel 8: Yoga og Moksha

Kapitel 9: Jnana og Yoga

Kapitel 10: Brahma Vidya og Kvinder

Kapitel 11: Asrama'er og Varna'er

Kapitel 12: Sastra'erne og Sanyaasa

Kapitel 13: Mantra og Japa

[Kapitel 14: Thapas](#)

[Kapitel 15: Ashtaanga Yoga](#)

[Kapitel 16: Emneliste](#)

Svaret

Prasna betyder "spørgsmål", Uttara betyder "svar", og Vahini betyder "en strøm". Denne bog er den strøm af spørgsmål, der har resulteret i disse Svar fra Bhagavan Sri Sathya Sai Baba. Blandt de Opgaver, Bhagavan har taget op i denne Sin Inkarnation, finder vi den, Han beskriver som "afklaring og helliggørelse af menneskehedens religiøse skrifter". Han har erklæret, at denne opgave er fundamental. Enhver Vahini fra Ham tjener til menneskehedens åndelige højnelse med hensyn til et eller andet aspekt.

Denne Vahini er en af de tidligste i serien. Den søger at kaste lys over de grundlæggende begreber og forskrifter i religion, især de tekniske ord og udtryk, der benyttes til at konkretisere disse begreber. Denne Vahini er hidtil udkommet som et tillæg til en anden Vahini, Gita Vahini, men bliver nu overdraget de søgende i form af et centralt opslagsværk, der kan være en støtte ved læsning af de øvrige Vahini'er.

Den tidløse Visdom, Sanathana Dharma, den evigt gyldige Vej, er blevet viderebragt til eftertiden i form af ord, der er blevet fordrejede og devaluerede, udvandede og tilsværtede som følge af tidens tand og kommentatorers uenighed. Begreber som Varna, Asrama, Yoga, Sanyasa, Yajna og Karma er af dialektikere og tilhængere af forskellige skoler og sekter blevet udlagt i forvirrende og modstridende versioner.

Bhagavan har udredt trådene. Hans forbilledlige Kærlighed og Tålmodighed fylder ikke alene alle svarene, men også alle spørgsmålene med sødme, thi Han har ved selv at optræde som spørger gjort afklaringen fuldkommen og frugtbar.

Prasanthi Nilayam
14. januar 1984.

N.Kasturi, redaktør
Sanathana Sarathi

[Top](#)

Kapitel 1: Kroppen og Indriya'erne

Bhaktha: Hvorfor siger man, at menneskets krop er opbygget af de fem elementer, Pancha-bhutha'erne?

Swami: Det gør man, fordi den er et produkt af de fem elementer.

Bhaktha: Hvad er disse fem elementer helt præcis?

Swami: De er Akasa, Vayu, Agni, Jala og Prithvi, og de betegnes sædvanligvis som æter eller rum, luft, ild, vand og jord.

Bhaktha: Hvor er de kommet fra?

Swami: Ethvert efterfølgende element er kommet fra det foregående.

Bhaktha: Hvad er årsagen til det første element og derfor til dem alle fem?

Swami: Det er Brahman, den Uforanderlige, den Stabile, den Grundlæggende.

Bhaktha: Hvad er forholdet mellem disse fem elementer og menneskekroppen?

Swami: Af Brahmam opstod Yathna og Mahath, det vil sige bestræbelse og Kosmos. Af disse opstod Akasa, af Akasa opstod Vayu, af Vayu opstod Agni, af Agni opstod Jala, og af Jala opstod Prithvi. Menneskets krop er et resultat af kombinationen af alle disse fem.

Bhaktha: I hvilken form er disse elementer til stede i kroppen?

Swami: Hvert element har igen delt sig i fem dele og er indgået i opbygningen af kroppen.

Bhaktha: Akasa, som er det første, hvad er det blevet til?

Swami: Det er blevet til Jnatha, Manas, Buddhi, Ahamkara og Panchakam. Jnatha betegner erkenderen.

Bhaktha: Hvad kaldes de i forhold til kroppen?

Swami: De er de 'indre' sanser.

Bhaktha: Hvad blev det næste element, Vayu, til?

Swami: Det blev til Samana, Vyana, Udana, Prana og Apana.

Bhaktha: Og hvad kaldes de i relation til kroppen?

Swami: De kaldes Pancha Prana'er, de fem Prana'er, de fem livsånder.

Bhaktha: Hvad med Agni? Ild elementet?

Swami: Ja, det element blev til sanserne: øret, huden, øjet, tungen og næsen.

Bhaktha: Hvad er deres opgave?

Swami: Deres opgave er at formidle viden. De kaldes derfor Jnanendriya'erne.

Bhaktha: Sig mig, hvad er Jala Panchaka'erne. De fem, som vand elementet blev til.

Swami: Det blev til: Sabda, Sparsa, Rupa, Rasa og Gandha, det vil sige til lyd, følelse, form, smag og lugt.

Bhaktha: Har de også et specielt navn?

Swami: De kaldes Pancha Thanmathra'erne, det vil sige de fem, finere sanser enheder.

Bhaktha: Så er der jord elementet tilbage. Hvad blev det til?

Swami: Det blev til taleorganerne, hænderne, benene, forplantningssystemet og fordøjelsessystemet.

Bhaktha: Hvad kaldes de?

Swami: Karmendriya'erne, handlingssanserne.

Bhaktha: I stedet for at betragte menneskelegemet, der er opbygget af de forskellige elementer, som en enhed, så siger tilhængerne af Vedantha, at det består af mange enheder eller dele. Er det sandt?

Swami: Der er ikke mange, men tre. Nogle siger, at der er fire.

Bhaktha: Ja så! Hvad er det for nogle? Hvad kaldes de? Hvad er den tredje og den fjerde?

Swami: De kaldes Sthula Deha, det grove, fysiske legeme, Sukshma Deha, det finere legeme samt Karana

Deha, kausallegemet. Nogle omtaler et fjerde, og kalder det Maha Karanadeha, superkausallegemet.

Bhaktha: Hvad er dette Sthula Deha, det grove legeme, helt præcis?

Swami: Det er det legeme, der består af de 25 elementære principper, Jeg allerede har fortalt om.

Bhaktha: Hvad er så Sukshma legemet?

Swami: Det består af de fem Jnanendriya'er, de fem Thanmathra'er, de fem Prana'er samt Manas og Buddhi. Disse sytten kategorier udgør tilsammen det finere legeme.

Bhaktha: Kaldes det kun Sukshma Deha, eller har det også en anden benævnelse?

Swami: Hvorfor skulle det ikke have det? Det har det. Det kaldes tillige Thaijasa.

Bhaktha: Er det knyttet til en bestemt bevidsthedstilstand, en bestemt Avastha?

Swami: Ja, det er det.

Bhaktha: Hvad er det for en tilstand?

Swami: Det er drømmetilstanden.

Bhaktha: Siger Du, at det grove legeme ikke er knyttet til en bevidsthedstilstand?

Swami: Selvfølgelig er det det.

Bhaktha: Hvad kaldes den tilstand?

Swami: Det er den vågne tilstand, Jagrath.

Bhaktha: Hvad er kausallegemet, Karana Deha?

Swami: Det er det legeme, hvor den indre bevidsthed, Chitta er forbundet med erkenderen, med Jnatha.

Bhaktha: Hvad kaldes det?

Swami: Prajna.

Bhaktha: Hvad er det for en tilstand?

Swami: Den tilstand er den dybe søvn, Sushupthi.

Bhaktha: Fortæl mig også, hvad der menes med superkausallegemet, det fjerde legeme.

Swami: Det er den rene bevidsthed upåvirket af nogen Thathwa, upåvirket af elementære bestanddele. Det er det Evige Vidne, Den, der lyser ved Egen Kraft. Dette legeme kaldes Maha Karana Deha.

Bhaktha: Har det et andet navn, ligesom de andre?

Swami: Det kaldes Hiranayagarbha.

Bhaktha: Og tilstanden?

Swami: Det er ikke en almindelig tilstand. Den er hinsides, den transcenderer alle bevidsthedstilstande og benævnes derfor A-kshara Purusha.

Bhaktha: Med hensyn til det grove legeme, som på forskellig vis er dannet ved forening af de fem

elementer, hvad er der kommet ud af denne forening?

Swami: Af jord elementet kom knogler, hud, kød, blodårer og hår.

Bhaktha: Af vand, Jala?

Swami: Blod, urin, spyt, slim og hjerne.

Bhaktha: Af ild-elementet?

Swami: Sult, tørst, søvn, dovenskab og kammeratskab.

Bhaktha: Hvad skaber Vayu, luft elementet?

Swami: Aktivitet, bevægelse, hastighed, skam og frygt.

Bhaktha: Akasa, æter elementet i kroppen må også have resulteret i noget.

Swami: Ja, det er ansvarligt for begær, vrede, grådighed, stolthed og misundelse.

Bhaktha: Mennesket har mange trængsler, ikke sandt? Har følgerne af menneskelegemets sammensætning noget at gøre med disse trængsler?

Swami: Er du i tvivl om det? Grunden til alle hans kvaler er at finde i denne samling af 'grove' kvaliteter eller egenskaber. Der er ikke mange forskellige vanskeligheder, selv om det kan se sådan ud. Der er kun fire typer. De benævnes Vasana'er.

Bhaktha: Hvad er det for fire Vasana'er?

Swami: Det er kroppen, sindet, rigdom og seksualitet. Skønt der er mange andre, så kan de alle føres tilbage til disse fire.

Bhaktha: Mennesket spankulerer stolt omkring i blinde. Hvad er det for en egoisme, der driver ham frem? Hvor mange former for egoisme er der?

Swami: Der er fire slags: forfængelighed med hensyn til herkomst, rigdom, ungdom og belæsthed. Skønt der findes mange andre typer, så kan de alle grupperes under disse fire.

[Top](#)

Kapitel 2: De fjorten Loka'er

Bhaktha: Det siges, at de forskellige Loka—er alle er at finde i menneskelegemet! Det siger folk med erfaring og de, der kender Sastra'erne. Er det rigtigt? Hvad kaldes disse Loka'er, og hvor findes de?

Swami: Ja. De er: Bhu-loka, der findes i fødderne, Bhuvar-loka, der er i kønsdelene, Suvar-loka, der er i navlen, Mahar-loka, der er i hjertet, Jana-loka, der er i halsen, Thapo-loka, der er ved det tredje øje og Sathya-loka, der findes på toppen af hovedet. Disse er de højere Loka'er, og de er alle til stede i menneskelegemet. Der findes også lavere Loka'er.

Bhaktha: Hvad kaldes de lavere Loka'er? Hvor findes de?

Swami: Athalam findes i fodsålerne, Vithalam findes på neglene, Suthalam findes i hælene, Thalatham i hoften, Rasatham i knæene, Mahatham i lårene og Pathalam i anus.

Bhaktha: Hvis alle disse Loka'er findes i kroppen, der består af de fem elementer, hvad så med Saptha Samudra'erne, de syv legendariske have? Findes de også i kroppen, eller er de i sindet?

Swami: Hvordan skulle de syv have kunne eksistere for sig selv, når kroppen er hjemsted for alle Loka'erne? De er også til stede i kroppen. Urinen er Lavana, Salthavet, sveden er Sukkerrørs Saffthavet, sanserne er Sura, Vinhavet, sædvædsken er Sarpi, Smørhavet, slimen er Dahdi, Kærnemælkshavet, spyttet er Mælkehavet, og tårerne er det Rene Vands Hav.

Bhaktha: Du talte om forskellige former for Agni, for ild. Hvad er det for nogen? Hvad hedder de?

Swami: De kaldes tilsammen Panchagni, fordi der er fem i alt: Kaala-agni, tidens ild, Kshudha-agni, sultens ild, Seetha-agni, den kolde ild, Kopa-agni, vredens ild og Jnana-agni, der er Visdommens Ild.

Bhaktha: Hvor findes de?

Swami: I fødderne, i navlen, i maven, i øjet og i hjertet.

Bhaktha: Ud over disse ser det ud til, at der også findes forskellige Nada'er, forskellige lyde. Det har jeg fået fortalt.

Swami: Ja, det er rigtigt.

Bhaktha: Findes de også i kroppen? Hvor mange slags er der? Hvad hedder de?

Swami: Der er ti forskellige lyde, og de forekommer alle i det grove, fysiske legeme: Laladigoshā, Bherinaada, Chaneenaada, Mrudanganaada, Ghantanaada, Kalanaada, Kinkinaada, Venunaada, Bhramaranaada og endelig Pranavanaada. Det er de forskellige lyde.

Bhaktha: Hvis nu hele skabelsen findes i denne sammensætning af de fem elementer, som kroppen består af, hvad er så Anda-anda, Pinda-anda og Brahma-anda?

Swami: Anda-anda betegner hele denne skabelse, der udvikles og går til grunde, det, der ofte kaldes den bevægelige såvel som den ubevægelige natur. Pinda-anda er betegnelsen for den dualistiske verdens indre Væsen, dens Princip. Det, der er bag det sete og den, der ser, bag handlingen og den, der handler og så videre. Det er dualiteternes verden, der resulterer i liv efter liv, og disse liv afhænger af Janma'ens Karma, af genfødselsens Karma. Ordet Brahma-anda betegner samlingen af Mahabhutha'er, de fem elementers indre kræfter: Atma, der er forbundet med Akasa, Jivatma, der er knyttet til Vayu, Prathyagatma, der er kommet fra Agni, Chaithanya-Brahma, der er forbundet med Jala-elementet og Paramatma, der er knyttet til Dharani, jord-elementet. Begrebet Brahma-anda omfatter alt dette. Det er denne kraft, der aktiverer elementerne. Hinsides disse findes Avyaktha-Brahma, det uerkendbare Absolutte.

Bhaktha: Swami! Jeg forstår ikke helt dette komplicerede emne. Vær rar og forklar det ved hjælp af et let forståeligt eksempel.

Swami: Godt, hør her. Anda-anda er øjets mørke nethinde, Pinda-anda er den indre cirkel herpå, og Brahma-anda er lyset, der stråler deri. Stråleglansen fra det lys er Brahma.

[Top](#)

Kapitel 3: De fire Asrama'er

Bhaktha: Hvilken Dharma er den bedste i det univers, menneskelegemet udgør? Hvilken Asrama er den bedste for den Dharma? Hvor mange Asrama'er er der i alt?

Swami: Der er i alt fire Asrama'er. Når du bliver klar over, hvad de står for, kan du ved at vurdere dine egne resultater, din egen udvikling og dine evner selv finde frem til hvilken Asrama, du bør tilhøre. De fire Asrama'er er: Brahmacharya, Grihastha, Vaanaprastha og Sanyaasa.

Bhaktha: Forskellige personer giver forskellige forklaringer på, hvad ordet Brahmacharya betyder, og det stude, det beskriver. Jeg vil gerne have, at Du forklarer mig dette livsstades virkelige betydning.

Swami: Udmærket. Det er den almindelige opfattelse, at alle de, der endnu ikke er blevet Grihastha'er, har ret til at blive kaldt Brahmacharya'er. Det er helt forkert. Brahmacharya gruppen består udelukkende af de personer, der er i stand til at holde sindet borte fra denne verdens blændværk, som uafbrudt tænker på Gud, som undgår at beskæftige sig med overfladiske og rent underholdende sysler, som søger efter kvalitet, som undgår at give efter for glæde og sorg, og som ved uafbrudt at kontemplere på Brahmathathwa sørger for, at sindet, intellektet og jeg-bevidstheden er velfungerende.

Bhaktha: Hvad betyder Grihastha helt præcis?

Swami: Det er ikke, som de fleste tror, sådan, at den, der er gift og lever sammen med kone og børn, også derfor lever i Grihastha Asrama'en. En Grihastha må være lige hensynsfuld over for alle, såvel familien som alle andre, men uden at fralægge sig de pligter, som hans position og rang pålægger ham. Han skal være opmærksom på de ældres rettigheder og de unges forpligtelser. Han må være fuld af medfølelse og villig til at hjælpe andre. Han bør med kærlig venlighed tage vare på dem, der er afhængige af ham. Hver ny erfaring, han gør, skal gøre ham klogere, mere viis. Han bør studere Sastra'erne og være påpasselig med at udføre Dharma og undgå Adharma. Han skal med ansvarsfølelse forsørge og beskytte sin hustru og sine børn. Han skal tilintetgøre de otte forskellige former for egoisme: den indbildskhed, som udvikles på grundlag af familie, rigdom, personlighed, personlig skønhed, ungdom, uddannelse, fødested, ja endog de resultater, der kommer af en streng, disciplineret levevis. Han skal være opmærksom på livets fire mål Dharma, Aartha, Kama og Moksha og ikke være stolt af materielle besiddelser, selvom han måske har stor rigdom. Han må anvende nogen tid hver dag til at tjene andre og ikke tænke på at skade andre familier. Han skal have en trofast hustru og gøre sig fortjent til sin hustrus tillid. De må begge forstå hinanden og have fuld tillid til hinanden. Grihastha livsformen kommer til udtryk på disse forskellige måder.

Bhaktha: Hvad menes der med Vaanaprastha?

Swami: På det stude føler mennesket, at alle dualiteter er usande og uden bund i Virkeligheden. Han opgiver alle ønsker. Han løsner alle bånd til denne verden, og bryder sig ikke om at bo, hvor der bor mange. Han er ivrig efter at vinde sejren ved hjælp af Manthrajapa. Han lever derfor et strengt disciplineret liv og spiser kun ukogt føde, mest frugter og blade og ikke for meget. Han søger vismænds og Maharshi'ers selskab. Han lytter til deres undervisning og bevæger sig uden vaklen ad den vej, der fører til gudsrealisation. Det er nødvendigt for Vaanaprastha'en at få sin hustrus tilladelse til at søge ensomheden borte fra hjemmet for at udøve Sadhana der, og han skal også sørge for, at hans børn har til livets nødvendigheder. Dersom hans kone ønsker at ledsage ham, så skal han tage hende med på sin åndelige rejse. De skal da for fremtiden leve som broder og søster og ikke som ægtefolk. Deres liv i hjemmet kan også omdannes til Vaanaprastha, forudsat de lever i dette nye forhold som broder og søster. Hvis de derimod i skoven fortsætter med at leve, som de gjorde i hjemmet, så kan livet i skoven ikke kaldes Vaanaprastha. En Vaanaprastha må ikke tage ophold, hvor gifte folk bor. Han skal følge de regler, der i henhold til de afgivne løfter gælder for de forskellige årstider. Han må udholde regnen, solen og kulden i takt med de skiftende årstider. Han skal være på vagt mod at blive tiltrukket af materielle bekvemmeligheder som følge af vægelsindethed. Han skal søge og kun finde behag i at kontemplere på Gud og tænke på Hans Herlighed.

Bhaktha: Hvad betyder Sanyaasa?

Swami: Sanyaasa er betegnelsen for det stude, der har transcenderet alle tilskyndelser fra sanselige glæder eller fra den ydre verdens glæder. Sanyaasi'en beskæftiger sig med at kontemplere på Gud. Det er hans livs drivkraft, og det er overalt og altid en absolut nødvendighed for ham for overhovedet at kunne leve. Denne kontemplation er hans eneste glæde. Han ved, at rigdom, slægtskab, hengivenhed og tilknytninger alle er forbigående, og at de når som helst kan ophøre og forsvinde. Han lader sig end ikke påvirke af ydre kendetegn på tilhørsforhold til kaster og Samskara'er som for eksempel Upanayanam. Han går klædt i den omvandrende munks orangefarvede kjortel. Han bor ikke i befolkede områder. Han lever af den lille smule føde, andre giver ham. Han fordømmer ikke det sted, der ikke giver ham føde. Han spiser ikke to gange samme sted, ej heller sover han to dage i træk samme sted. Selv fristelsen til at sove og spise overvinder

han. Han er upåvirket af de vanskeligheder, der er en følge af årstidernes skiften. Han er altid glad og lykkelig, fordi hans Dhyana medfører, at han er i Guds Selskab.

Bhaktha: I vore dage er der mange folk i orangefarvede klæder, der rejser rundt som Sanyaasi'er. Har de allesammen de kvaliteter, Du lige har omtalt?

Swami: Der er selvfølgelig ikke nogen mangel på personer, der har de kvaliteter. Men det vil være forkert at sige, at alle har dem.

Bhaktha: Der er mange, der opretter Ashram'er, skønt de er Sanyaasi'er. De lader sig involvere i verdslige anliggender og anskaffer sig jordisk gods og kæmper for at opnå verdslig pragt og magt. Hvad kan man sige om dem?

Swami: Institutioner som de Ashram'er, du omtalte, er alvorlige forhindringer for den ægte Sanyaasi og for frigørelse fra alle mentale aktiviteter. For de personer, der bør undgå at interessere sig for frugten af deres handlinger, er arbejdet med at opretholde og udvikle en Ashram en forhindring. Jeg behøver ikke fortælle dig, hvad sådanne Sanyaasi'er burde kaldes. Lad Mig blot sige, at de ikke fortjener betegnelsen Sanyaasi.

Bhaktha: Swami, hvordan kan udviklingen af en Ashram, der jo hjælper folk som mig til at få kendskab til de metoder, der fører til Frigørelse, være en tilknytning, en forhindring? Og hvordan kan en Ashram fungere uden penge? Jeg håber ikke, det er forkert at tage imod frivillig hjælp.

Swami: Min kære ven! Det er tyveri, hvis låsen brydes op, og værdigenstande fjernes, eller hvis de fjernes gennem et hul i muren. Det er også tyveri, hvis en person ved højlys dag med søde ord overtaler dig til at skille dig af med dine værdigenstande. Dersom en Sanyaasi ønsker rigdom, så er det skadeligt for hans åndelige udvikling, uanset motivet. Han bør overlade alle den slags opgaver til en hengiven, han kan stole på, og selv forblive et uinteresseret vidne. Det er hans pligt at sørge for, at de, der søger Aasraya, hjælp, modtager åndelig hjælp. Det er ikke hans opgave at hjælpe til med at udvikle Ashram'en og få den til at blomstre. Flammerne fra det begær, der ønsker at få Ashram'en til at vokse, vil blusse op og blive til et bål af selvoptaget egoisme, der vil fortære alt det, der er prisværdigt ved en Sanyaasi, specielt hans Atmaananda. Ilden vil ikke blot tilintetgøre Sanyaasi'en, men også de personer, der er afhængige af ham og hans vejledning. Følelserne af 'jeg-hed' og 'min-hed' er ødelæggende gnister. Mennesket skal kun knytte sig til vejledere, der ikke har disse følelser. Men så snart Ashram'en får første prioritet, må den såkaldte 'vejleder' knytte sig til mennesker! Det burde være lige omvendt. Han må ikke være afhængig af verden. Han skal være fuldstændig uafhængig. Det er det, der kendetegner en sand Sanyaasi.

[Top](#)

Kapitel 4: Moksha og Karma

Bhaktha: Jeg har også hørt tale om Avadhutha'er. Hvem er de? Hvilke egenskaber har de?

Swami: Ligesom Vaanaprastha'er og Sanyaasi'er skal de også være fri for alle bindinger og had. De bekymrer sig ikke om omgivelserne. De befinder sig lige godt, hvad enten de er i skoven eller i byen. De blander sig ikke med andre mennesker. De ænser ikke fortiden, nutiden eller fremtiden. De færdes frit overalt, og selv på sten og torne går de fordybet i stilhed, smilende for sig selv, altid glade og altid årvågne. De søger ikke bekvemmeligheder eller husly, de søger ikke efter et sted at sove eller spise, thi Aananda er deres Ahara, deres føde. Selv i vore dage findes der Avadhutha'er i Himalaya bjergene. De er at finde i huler, hvor der er fuldkommen stilhed, fordybet i deres egen indre Atmaananda. Det er ikke alle, der får dem at se. Kun særligt begunstigede kan komme dem nær. Der er dog mange, der giver sig ud for at være Avadhutha'er, og som bruger det navn. De sande vil aldrig opsøge mennesker, ej heller vise sig offentligt. Skulle de fare vild og komme blandt mennesker, så vil de drage af i stilhed for ikke at vække opmærksomhed. Dersom du ser, at en Avadhutha er i selskab med andre og tager del i menneskelige anliggender, så vær klar over, at det er en Yamadhutha, et uhyre!

Bhaktha: Hvor længe er man bundet af Deha-dharma, det vil sige af de opgaver og pligter, der har med

kroppen at gøre?

Swami: Det er man, lige så længe Jivatma'en forbliver ukendt. Når den opdages og erkendes, så er der ikke længere nogen grund til det.

Bhaktha: Hvor længe er man bevidst om denne Jivatma?

Swami: Det er man, indtil floden løber ud i havet, indtil den enkelte Jivi's flod når tilbage til sit ophav, til det hav, som Paramatma udgør.

Bhaktha: Hvad er Moksha?

Swami: Moksha er frigørelse fra alt det, der binder. Det er opnåelse af den evigt værende, evigt uforanderlige og altid lydefri Atmathathwa. Det er at blive fri for den stedse foranderlige, altid uvirkelige og urene Deha-thathwa.

Bhaktha: Swami, det er ikke alle, der kan opnå den Tilstand, er det?

Swami: Hvorfor siger du dog det? Alle og enhver, der udruster sig til det, kan opnå Den. Alle de, der bestræber sig, opnår Den. Alle, der er syge, har krav på medicin. Man kan da ikke sige, at kun nogle af dem må få den. Dog, hvis medicinen er dyr, så er det kun dem, der har råd, der kan få gavn af den. Det er vanskeligt at vinde Herrens Nåde. Du skal betale en høj pris. Betal prisen, det vil sige, betal med din Sadhana, og Herrens Nåde vil frelse dig fra denne Bhavaroga, (verdslighedens sygdom).

Bhaktha: Hvem er det, der har mest brug for denne Sadhana?

Swami: Det er alle dem, der ønsker at blive udfriet fra den strøm af 'fødsel-død', der nu river dem med sig.

Bhaktha: Baba! Hvad er grunden til, at man fødes?

Swami: Man fødes på grund af Karma.

Bhaktha: Hvor mange slags Karma findes der?

Swami: Tre! Dårlig, god og blandet. Der er nogen, der tilføjer en fjerde kategori, nemlig den Karma, der udøves af Jnani'er, og som hverken er god eller dårlig.

Bhaktha: Hvad er dårlig Karma?

Swami: Den kaldes Dushkarma. Dushkarma er alle de handlinger, der udføres uden gudsfrygt og uden frygt for at synde. Det er alle de handlinger, der udføres under påvirkning af de seks fjender: Kama, Krodha, Lobha, Moha, Mada og Maathsarya. Det er alle de handlinger, der bringer det dyriske frem i mennesket. Det er handlinger, der udføres uden Viveka, Vichakshana og Vairagya, handlinger, der ikke indeholder Daya, Sathya, Dharma, Santhi og Prema. De her nævnte er alle Dushkarma'er.

Bhaktha: Hvad er Sath-karma'er?

Swami: Det er alle de handlinger, der udføres med gudsfrygt og frygt for at synde. Sath-karma'er er alle de handlinger, der bygger på Sathya, Dharma, Santhi og Prema.

Bhaktha: Hvad er da Misra-karma'er, de blandede handlinger?

Swami: De er en interessant blanding. Skønt handlingerne er gode og tilsyneladende er motiverede af gudsfrygt og af frygt for at synde, så afslører de nogle motiver, der er de stik modsatte. Folk bygger for eksempel rastehytter og centre, hvorfra man uddeler vand, men de betaler ikke deres egne tjenestefolk ordentligt og regelmæssigt! Formålet er alene at vinde berømmelse. De giver kun ubrugeligt tøj og ubrugelige mønter til de fattige. Alt, hvad de foretager sig, gør de for at blive kendte.

Bhaktha: Swami, Du nævnte også ordet Jnanakarma.

Swami: Ja, Jnanakarma er et begreb, der dækker over alle de handlinger, som gøres for at modtage viden fra de hellige skrifter, fra de ældre eller fra lærere. Jnanakarma omfatter den viden, man tilegner sig med det formål at gøre sig fri af dualiteternes bånd og denne verdens falskhed, viden, der udvikler tro på værdien af Sathya, Dharma, Santhi og Prema. Jnana omfatter alle de handlinger, der fører til det enkelte menneskes Forening med det Universelle, med det Absolutte.

[Top](#)

Kapitel 5: Vidya og Bhakti

Bhaktha: Swami, jeg har ofte hørt folk bruge ordet Amanaska. Hvad betyder det?

Swami: Hele denne Skabelse forsvinder som dug for solen, når den bliver oplevet af Vidnet, den evige Betragter. Det er denne tilstand, der betegnes Amanaska.

Bhaktha: Hvad sker der så med Viden?

Swami: Selv den forsvinder!

Bhaktha: Dette Vidne, Du talte om, hvor befinder det sig i drømmetilstanden?

Swami: Det er i Jivi'en. Det er ikke alene et Vidne, men det sammensætter og skaber også alt det, det ser.

Bhaktha: Og i den dybe søvntilstand?

Swami: Da er det i den fuldkomne Virkelighed, den uforanderlige Virkelighed.

Bhaktha: Og i den fjerde tilstand, Turiya, den tilstand, der er hinsides den dybe søvn?

Swami: Der er det forenet med Iswara-sthana, den uforanderlige Virkelighed.

Bhakti: Hvad betyder udtrykket Paramartha?

Swami: Det betyder Parama Artha, hinsides og ud over denne verden, der er begrænset af kroppen og sanserne.

Bhaktha: Man taler også om Parama-pada. Hvad er det så?

Swami: Det er uden Nama-Rupa, Navn og Form, og Kriya-Rupa, Handling og Form.

Bhaktha: Swami! Transcenderer Gud Universet eller er Gud i Universet?

Swami: Han fylder Universet og er tillige hinsides Universet. Der findes derfor ikke noget uden for Ham. Han omslutter alt. Alle Navne er Hans. Intet Navn er Ham fremmed.

Bhaktha: Hvad skal man kalde Gud, der fylder Universet?

Swami: Han har forskellige Navne: Paramapada: den Ubegrænset Åbne, Paramaartha, A-sarira, (ikke kroppen), Paripoorna, (den mest fuldkomne Fylde), A-vaang-manogocharam, (den der ikke kan fattes med ord eller tanke). Han har mange Navne.

Bhaktha: Er denne Sath, denne entitet, gammel eller ny, er Væren Sanathana eller Nuthana?

Swami: Den er naturligvis Sanathana, ikke Nuthana.

Bhaktha: Hvilken er den højeste Purushartha?

Swami: Hvorfor? Det er naturligvis Moksha.

Bhaktha: Swami, når det drejer sig om Vidya, har jeg hørt folk nævne fire forskellige former for Vidya. Hvad er det for nogle?

Swami: Ja, de kaldes Aanveekshaki, Thrayee, Vaartha og Dandaneethi.

Bhaktha: De begreber er alle nye for mig. Hvad betyder Anveekshaki helt præcis?

Swami: Det er den Vidya, ved hjælp af hvilken man er i stand til at skelne mellem Atma og Anatma.

Bhaktha: Og Thrayee ...?

Swami: Det er den Vidya, ved hjælp af hvilken man kan nå Swarga, Himlen, gennem passende ritualer og Karma.

Bhaktha: Hvad lærer man igennem Vaartha?

Swami: Den handler om landbrug og andre udfoldelser med henblik på produktion.

Bhaktha: Hvad betyder Dandaneethi?

Swami: Samfundets herskere og beskyttere hersker og beskytter i overensstemmelse med denne Vidya. Den er af afgørende betydning, når det drejer sig om at erhverve og nyde godt af rigdomme og afgrøder.

Bhaktha: Hvilke af disse bevirker, at mennesket hænger fast i denne cyklus af fødsel og død?

Swami: Det gør de alle undtagen den første, Anveekshaki.

Bhaktha: Det er af afgørende betydning for åndelig udvikling at have kontrol over sindet. Men hvilke dyder skal vi udvikle for at kunne udrydde alt det onde fra sindet?

Swami: Der er fire hoveddyder: Maithri, Karuna, Muditha og Upeksha.

Bhaktha: Jeg må bede Dig om også at forklare dem, Swami.

Swami: Maithri omfatter venskab med og omgang med de gode og de ydmyge samt hengivenhed for Herrens Navn og Form. Karuna er den medfølelse og venlighed, man udviser over for dem, der lider.

Bhaktha: Hvad er det for en dyd, der kaldes Muditha?

Swami. Muditha er den glæde, man føler, når man møder folk, der er godgørende, som tjener andre, og som hjælper dem, der er i nød og så fremdeles.

Bhaktha: Upeksha?

Swami: Upeksha betyder ikke at lade sig knytte til nogen eller noget, ikke bekymre sig om de onde; hverken elske dem eller hade dem.

Bhaktha: Man taler tillige om fire former for Bhakti, på samme måde som der er fire former for dyder. Hvad hedder de, Swami?

Swami: Min kære ven, alle de mangeartede former er indeholdt i følgende fire kategorier: Aartha, Artharthi, Jijnaasu og Jnani. Aartha'en er den, der plages af nød og smerte.

Bhaktha: Hvad betyder Artharthi?

Swami: Aartharthi er betegnelsen for den, der ønsker Aartha, velstand, eller åndelig styrke, og som af den grund tilbeder Gud og beder til Ham for at få opfyldt sine ønsker.

Bhaktha: Du sagde også Jijnaasu. Hvem er så de?

Swami: Det er dem, der støt og urokkeligt søger Frigørelse, og som søger det Absolutte.

Bhaktha: Og Jnani'en?

Swami: Det er den, der er sluppet fri af den dualistiske oplevelse af verden, af Dwandwa Bhava. Det er den, der har erkendt sin Enhed med Universets grundlæggende Sandhed.

Bhaktha: Vil Du give os nogle eksempler på nogle, der har opnået berømmelse gennem de fire former for Bhakti, Swami. Så vil det blive mere klart for os.

Swami: Der er såmænd masser af navne. Blandt Aarthabhakta'er kan Jeg nævne Droupadi, Prahlada og Sakkubai. Blandt Aartharthi'erne er der Dhruva, Arjuna og andre. Blandt Jijnaasu'er er der Uddhava og Radha. Blandt Jnani'er finder vi Suka, Sanaka og andre.

[Top](#)

Kapitel 6: Forhindringer for Moksha

Bhaktha: Selv de, der følger den åndelige udviklings vej mod målet Moksha, synes at støde på store forhindringer, Swami.

Swami: Ja, og det er fortidens, nutidens og fremtidens forhindringer.

Bhaktha: Hvad er de for nogle? Hvad er fortidens forhindringer?

Swami: Fortidens forhindringer består i at genkalde sig og tænke på fortiden og lade sig påvirke af den.

Bhaktha: Og hvad er nutidens forhindringer?

Swami: De virker på fire forskellige måder! Vishaya-aasakthi vil sige, at man interesserer sig mere for ejendommeligheder i formen end for indholdet i undervisningen. Prajnaamaandyam vil sige den træghed i opfattelsesevnen, der forhindrer en i at fatte de ældres og de vises ord. Kutharka er uhæderlighed, og Viparyayaduraagraha vil sige, at man som følge af overdreven forfængelighed altid forsvarer sine egne udsagn og påstår, at de er korrekte.

Bhaktha: Hvad er fremtidens forhindringer?

Swami: Fremtiden skaber forhindringer, fordi man forudser vanskeligheder og bekymrer sig over dem, endnu før de dukker op.

Bhaktha: Jeg har hørt tale om fire slags væsener, men jeg er ikke helt klar over, hvad det er for nogle.

Swami: De betegnes Andaja, Swedaja, Udbijja og Jarayuja.

Bhaktha: Hvad betyder disse ord?

Swami: Andaja betyder fået liv gennem ægget. Swedaja betyder født af sved. Udbijja betyder født af jorden, og Jarayuja er pattedyr. Fugle er et godt eksempel fra den første gruppe, og lus er et godt eksempel fra den anden gruppe. Myrer, planter og træer er eksempler fra den tredje gruppe, og mennesker, kvæg og lignende er eksempler fra den fjerde gruppe.

Bhaktha: Swami! Er der nogen særlige kategorier blandt dem, der tror på Gud og tilbeder Gud?

Swami: Naturligvis. Her er der også fire kategorier.

Bhaktha: Hvad kaldes de?

Swami: Dwija'er, Muni'er, Alpabudhdhi'er og Vidhithatma'er. Det er dem, der er født to gange, asketerne, de enfoldige og dem, der er nået til erkendelse af Atma.

Bhaktha: Hvorfor hedder de det? Hvad er de forskellige kategoriers særkende?

Swami: De to gange fødte erkender Gud i den Ild, de tilbeder, og de tilbeder Ham ud fra denne overbevisning.

Bhaktha: Hvad med Muni'erne?

Swami: De erkender Gud i deres hjerter.

Bhaktha: Hvad med de enfoldige?

Swami: De har behov for billeder, symboler eller andre synlige udtryk for Hans Skønhed og Herlighed. Det er dem, de tilbeder.

Bhaktha: Og de, der er nået til erkendelse af Atma?

Swami: De er nået til erkendelse af, at Gud er overalt i Universet, og de ser kun Ham, hvor de end vender sig hen.

Bhaktha: Sig mig så, hvem der er højst udviklet blandt disse?

Swami: Enhver er nået langt, hvilket stadi han end måtte være nået til, men de, der til enhver tid oplever Gud overalt, er naturligvis de højst udviklede.

Bhaktha: Swami! Hvad er det for karaktertræk, vi skal undgå, eller sagt med andre ord, hvilke forhindringer findes der på vejen for den, der søger frigørelse fra denne cyklus af fødsel og død?

Swami: Det er de seks fjender, Ari-shadvarga: Kama, Krodha, Lobha, Moha, Mada og Maathsarya. Dem skal man undgå.

Bhaktha: Hvad er Kama helt præcis?

Swami: Kama er begær efter rigdom, ejendom, ære, status, berømmelse og børn. Hvorfor remse dem alle sammen op? Det er tilknytning til alt i den sanssemæssige verden, denne falske, forgængelige, urene verden.

Bhaktha: Hvad er Krodha?

Swami: Krodha er trang til at skade andre og gøre dem ulykkelige.

Bhaktha: Hvad er Lobha?

Swami: Lobha vil sige, at man er fast besluttet på ikke at overlade den mindste brøkdel af, hvad man ejer eller tjener, til nogen andre. Det betyder oven i købet, at der selv i nødens stund ikke bliver gjort indhug i ens ejendele.

Bhaktha: Hvad betyder Moha?

Swami: Moha er det selvbedrag, der bevirker, at nogle mennesker står en nærmere end andre, og det er

ønsket om at behage dem frem for andre. Det fører til, at man bestræber sig på at tjene penge og spare op for deres skyld.

Bhaktha: Hvad er Mada?

Swami: Mada er det hovmod, man fremelsker, når man føler, at man er klogere, stærkere, rigere eller mere berømt end andre. Og selv om man ikke skulle have nogle af disse egenskaber, får Mada en til at færdes uden at respektere de ældre og uden at tage hensyn til andres følelser. Man higer kun efter egen bekvemmelighed og sikkerhed. Mada er den højeste form for egoisme.

Bhaktha: Den sidste egenskab, Du nævnte, var Maathsarya. Hvad er det, Swami?

Swami: Maathsarya er den egenskab, der bevirker, at man bliver ulykkelig, når andre er lige så lykkelige, som man selv er. Det er ikke til at holde ud.

Bhaktha: Der findes også nogle andre karaktertræk, Dambha og Darpa. Hvad er det?

Swami: Dambha tilskynder folk til at udøve Yaga og Yajna og til at give store beløb til velgørenhed for at opnå verdslig anerkendelse. Darpa er den stolthed, der hjemsøger mennesket, når han er rig og godt stillet.

Bhaktha: Hvad betyder Eershya?

Swami: Eershya er ønsket om, at andre må blive påført den sorg, bekymring og elendighed, man selv lider under.

Bhaktha: Det er altså noget andet end Asuya?

Swami: Ja. Asuya vil sige, at man altid tænker på at gøre andre ondt, og at man altid er rede til at udholde et hvilket som helst besvær for at tilfredsstille dette ønske om at skade andre. Alle disse egenskaber kaldes tilsammen de indre fjender. Så længe mennesket er fanget i dette spind af selvbedrag, der udbredes af disse fjender, så længe vil længslen efter Frigørelse ikke dukke op i ham.

[Top](#)

Kapitel 7: Panchakosa'erne

Bhaktha: Hvordan får man dette selvbedrag til at forsvinde?

Swami: Viveka og Vijnana vil få det til at forsvinde.

Bhaktha: Med hensyn til Jivi'en, der genspejles i Buddhi og Kootashta, er der da tale om nogen overvejning af den ene på den anden?

Swami: Selv om det ser ud, som om der ikke sker en overvejning, så er der en overvejning.

Bhaktha: Hvordan hænger det sammen?

Swami: Kootashta er uden tilknytninger, hinsides enhver påvirkning, bringes ikke ud af fatning og er altid fri. Men på grund af denne overvejning ser det anderledes ud. Dette er en følge af deres sameksistens.

Bhaktha: Der er nogle blandt de ældre, der siger, at That og Thwam er det samme, at de er identiske. Hvordan skal det forstås? Hvad betyder det? Fortæl mig det.

Swami: Lad os som eksempel betragte en gryde, et hus og et billede. De er forskellige, ikke sandt? De er ikke identiske. Men Akasa, der er i dem alle, er den samme. Når Upadhi'en, denne tilstandsform, denne

afgrænsede form, fjernes, forenes den Akasa, der er i gryden, (Ghata), i huset, (Mata), og i billedet, (Pita), med den Akasa, der ikke er bundet eller begrænset af nogen form. Det samme gælder for lys. Det indre lys forenes med det ydre lys.

Bhaktha: Ja så, Swami. Du har sagt, at det menneskelige væsen, der befinder sig i denne krop, som er sammensat af de fem elementer, er nødt til at virkeliggøre Atma, der er indhyllet i Panchakosa'erne. Hvad er Panchakosa'erne helt præcis?

Swami: Kosa betyder et hylster, et etui, et omslag. Et sværd puttes i en skede. Penge opbevares i et pengeskab, i en Kosa. Du er nødt til at erkende, at det, der opbevares i dette femfoldige legeme, er det virkelige 'Jeg'. Man er nødt til at fjerne de fem legemer, Panchakosa'erne, for at kunne erkende sin egen Sandhed.

Bhaktha: Hvad er det for fem legemer, Swami?

Swami: De hedder Annamaya, Praanamaya, Manomaya, Vijnaanamaya og Aanandamaya Kosa'erne.

Bhaktha: Hvad betyder Annamaya?

Swami: Denne krop er vokset i moders liv ved hjælp af den Anna, den føde, moderen har indtaget. Desuden er den efter fødslen vokset og blevet holdt i live alene ved hjælp af føde. Når den er død, bliver den en del af den jord, føden kommer fra. Derfor hedder den Annamaya.

Bhaktha: Til hvilken nytte er Annamaya Kosa?

Swami: Den er Sthula Deha, det grove, fysiske legeme, der tynges af sorg og jubler af glæde.

Bhaktha: Er det det eneste navn den har, eller hedder den også noget andet?

Swami: Ja, det gør den. Den hedder Bhogaayathanam.

Bhaktha: Hvad betyder Pranamaya Kosa?

Swami: Det er de fem Prana'er, de fem sansers område. Det er dem, der udgør dette legeme.

Bhaktha: Swami. Det forekommer mig, at der ikke bare findes Prana'er. Findes der ikke også Upa-prana'er?

Swami: Jo, det gør der. De hedder Naga, Kurma, Gridhra, Devadatta og Dhananjaya.

Bhaktha: Hvilke funktioner har de?

Swami: Naga fremkalder opstød. Kurma forårsager blinken med øjenlågene. Gridhra fremkalder nysen, og Devadatta får folk til at gabe. Dhananjaya fylder kroppen og får den til at vokse sig fed. Selv efter døden påvirker disse kroppen og forårsager ændringer i liget.

Bhaktha: Hvad er Manomaya Kosa?

Swami: Det er de fem Jnanendriya'ers og sindets område. Jnanendriya'erne er sindets redskaber. Det er omsluttet af Pranamaya Kosa.

Bhaktha: Du taler tit om sindet, sindet Swami. Vær rar at fortælle mig, hvad sindet er for noget.

Swami: Det er sindet, der får dig til at føle, at du er kroppen, og til at betragte alt det, der vedrører kroppen, som 'dit'. Det er sindet, der gennem sanserne søger ud til objekterne for at opleve glæde. Derfor bliver det meget ustadigt. Det flager altid fra det ene til det andet.

Bhaktha: Swami! Hvorledes skal mennesket bære sig ad med at erkende, at han er adskilt fra og hinsides Annamaya Kosa?

Swami: Kroppen er ikke synlig, før man bliver født, og efter at man er død. Den kan kun ses i den mellemliggende periode. Kroppen har en begyndelse og en afslutning, den vokser og går til grunde. Ting med de egenskaber er produkter, virkninger, og virkninger har altid en årsag. På samme måde er også kroppen et produkt, et resultat af en årsag. Den vise siger til sig selv: 'Jeg eksisterer altid: Jeg er ikke materie. Jeg er hverken årsag eller virkning. Jeg er adskilt fra dette grove legeme. Jeg kan derfor ikke være denne Annamaya Kosa. Jeg er den, der erkender Annamaya Kosa. Jeg er vidnet'. Når denne viden er solidt rodfæstet, kender han Sandheden. Han skal erkende, at han er hinsides Annamaya legemet.

Bhaktha: Hvordan skal man nå til erkendelse af, at man er hinsides Pranamaya Kosa?

Swami: Om natten, når du sover, er Prana'erne, livsånderne, i bevægelse. Men du ved ikke, hvad der sker i dig eller omkring dig. Du kæmper ikke, hvis fjenden dukker op, mens du sover. Du ligger helt stille og sover som en sten. Men husk: 'Denne træghed er ikke min natur. Jeg er det evigt årvågne Vidne. Jeg er adskilt fra alle disse Legemer'. Du skal skelne, reflektere og på den måde nå frem til denne erkendelse.

[Top](#)

Kapitel 8: Yoga og Moksha

Bhaktha: Vi begår mange synder, men udfører også mange fortjenstfulde gerninger med denne krop og dette sind, Swami! De bringer sorg og glæde med sig. Men dette 'Jeg', Du taler om, er det dette 'Jeg', der handler og oplever sorg og glæde?

Swami: Nej, aldrig nogensinde. Den, der udfører handlingen, handler. Og enhver handling medfører en forandring, ikke sandt? Det ser derfor ud, som om 'personen' undergår en forandring. Dette 'Jeg' er imidlertid Uforanderligt. Det er evigt Den Samme og derfor hinsides enhver form for påvirkning. Det er Antah-kaarana, der handler. Det ser blot ud, som om dette 'Jeg' er den, der handler og nyder godt af handlingens frugter.

Bhaktha: Når det er tilfældet, hvordan kan vi da vide noget om, hvordan vi kommer ind i denne verden og forlader denne verden for at komme ind i en anden?

Swami: Det er Antah-kaarana, Lingadeha, der bevæger sig fra denne verden over i en anden fra et liv til et andet afhængigt af resultatet af dine handlinger. Det er den begrænsede Lingadeha, der kommer og går. Du er som det ubegrænsede rum allestedsnærværende og hinsides enhver form for påvirkning. Du ankommer ikke til denne verden og afrejser ikke til nogen anden. Det er ikke din natur.

Bhaktha: Hvordan opnår vi da Moksha?

Swami: Det opnår vi ved hjælp af Vijnana.

Bhaktha: Der er nogle kendte personer, der har sagt, at man opnår Moksha ved at benytte sig af Yoga. Er det sandt?

Swami: Det er også sandt. Der kan godt være to veje til et sted, ikke sandt?

Bhaktha: Hvilken vej er den bedste?

Swami: Begge veje er gode og af stor vigtighed. De fører dig begge til det samme Mål, men du kan ikke rejse ad dem begge på samme tid. Man bør vælge den vej, der passer en bedst og udøve den Sadhana, der hører den vej til. Begge veje udfrier en fra trældommens åg.

Bhaktha: Swami! Opnår man Jnana gennem Yoga, eller opnår man Yoga gennem Jnana?

Swami: Yoga resulterer i Jnana. Denne Jnana fører nemt til Moksha. Det er den rette måde at se det på.

Bhaktha: Hvilken virkning har Yoga? Til hvilken nytte er den?

Swami: Yoga er som ilden. Det er derfor, man bruger ordet Yogagni. Den brænder alle synder til aske, således at Antah-kaarana bliver helliggjort. Når det sker, fødes Jnana. Jnana's Stråleglans fjerner uvidenhedens og selvbedragets mørke. Det er Frigørelse.

Bhaktha: Er der så megen kraft i Yoga?

Swami: Hvorfor spørger du om det? Ja, der er. Uanset hvor lærd en person er, uanset hvor stærk hans ikke-tilknytning er, uanset hvor stor hans visdom er, bliver han ikke kvalificeret til Moksha, hvis han ikke besejrer sine sanser. Ingen kan befri sig for synden uden Yoga. Deres Antah-kaarana bliver ikke helliggjort, medmindre de tilintetgør deres synd. Man kan ikke opnå Jnana, hvis man ikke har en helliggjort Antah-kaarana, og uden Jnana kan man ikke opnå Moksha. Yoga er således selve fundamentet.

Bhaktha: Det er meget svært at forstå. Swami, giv mig et eksempel for at gøre det lettere at forstå selv for lægmand.

Swami: Er der nogen, der kan tænde et lys i stormvejr? Det samme er tilfældet, når de sansemæssige begær blæser kraftigt. Så kan Jnana lampen ikke tændes, og den vil hurtigt gå ud, selv om den bliver tændt.

Bhaktha: Hvad opnår man med Yoga?

Swami: Yoga tilintetgør alle den materielle verdens tilskyndelser og tilbøjeligheder. Den dæmper sindet og dets uro.

[Top](#)

Kapitel 9: Jnana og Yoga

Bhaktha: Du har sagt, at Jnana er en afgørende forudsætning. Hvad er formålet med Jnana helt præcis?

Swami: Jnana får dig til at erkende Atma-swarupa, det vil sige din egen Virkelighed.

Bhaktha: Og Yoga? Hvis en person ikke har Yoga, hvad så?

Swami: Så er han som den lamme.

Bhaktha: Og hvis en person ikke har Jnana?

Swami: Han er da som den blinde.

Bhaktha: Man siger, at Yoga tilintetgør alle skavanker, får alle fejl til at forsvinde. Hvordan går det til?

Swami: Kan man spise ris, hvis man ikke har kogt dem over ilden? Gennem Yoga og andre discipliner bliver Chiththa blødgjort. Det kaldes Thapas, der kan lignedes ved ild. Det bliver Thapta, varmt. Desuden kan man ligne Yoga og Jnana ved olien og flammen. Olien er Yoga og Jnana er lampens lysende flamme.

Bhaktha: Swami! Undskyld mig, at jeg spørger om dette, men der er så mange, der underviser i Vedantha nu. Har de alle erkendt Sandheden, oplevet denne Virkelighed?

Swami: Det vil være forkert at sige det. Du kan selv bedømme dem. Se om de har hjertets renhed, tankens renhed, sindets renhed, viden om den iboende Paramatma. Det er kun dem, der har denne renhed, der har ret til at undervise i Vedantha, for det er kun dem, der kan opleve Vedantha.

Bhaktha: Vil man ikke kunne få bare et lille udbytte af at lytte til dem, selv om de ikke har disse

egenskaber?

Swami: Den sultne bliver ikke mæt af at høre fine beskrivelser af forskellige lækkerier og velsmagende retter. Det er på samme måde med den Vedantha, der blot er ord. Den skal opleves for at mætte den sultne. Det er desuden virkningsløst at lytte uden stærk længsel efter denne lærdom. Hvis underviseren ikke har gjort sig fri af tilknytning til sansobjekterne, er hans undervisning som papegøjesnak. De, der kommer for at lytte uden ønske om at lære og få udbytte, er blot tilskuere til tom underholdning.

Bhaktha: Baba! Du siger, at hjertets renhed, sindets renhed og viden om den iboende og transcendentale Paramatma er af afgørende betydning, men til hvilken nytte er da Sadhana, der udøves gennem vor krop, der består af de fem elementer? Er det ikke tilstrækkeligt, hvis man erhverver Swaswarupa'ens Jnana?

Swami: Hvor er du kær! Kan man sige, at man kan undvære båden, blot fordi roret er af afgørende betydning? Hvordan kan man komme over floden alene ved hjælp af roret? Du må stole på, at Herren har udstyret dig med en krop som båd til at krydse Samsara havet, og Chiththa er det vigtigste i båden. Det er det første skridt i Vedantha. Swaswarupajnana er roret, men det alene er ikke nok. Man skal også indøve fysiske vaner og discipliner. En disciplineret krop er en forudsætning for at nå den overjordiske, evige Tilstand.

Bhaktha: Der er endnu en tvivl, der plager mig, Swami. Når vi taler om fysiske discipliner, må jeg så få at vide, om der i Brahma Vidya skelnes mellem mænd og kvinder?

Swami: Godt, Min dreng! Der foretages ikke en sådan opdeling af disse både. Brahma Vidya og Chithasudhi afhænger overhovedet ikke af, om man er mand eller kvinde. Enhver, der er syg, har ret til den helbredende medicin, ikke sandt? På samme måde har enhver, der lider af sygdommen Bhava, der er denne cyklus af fødsel og død, ret til Brahma Vidya, det bestemte lægemiddel, der vil helbrede ham. Det er muligt, at ikke alle har adgang til denne vidundermedicin. Man kan imidlertid ikke hævde, at der er nogen, der ikke har ret til den.

Bhaktha: Ja, men Swami, der er nogle af de lærde i Vedantha, der siger, at kvinder ikke har nogen adgang til at lære eller udøve Brahma Vidya. Det ser ud, som om bådene er forskellige.

Swami: Kære barn! Som Jeg har sagt, har de begge samme ret til dette bestemte lægemiddel. De er imidlertid begge nødt til at følge en kur, for at medicinen kan virke på organismen. Medicinen hedder Brahmabhavana, det vil sige kontemplation på ens dybeste Fundament. Sideløbende hermed skal man strengt følge den kur, der består af Jnana og Vairagya. Kvinder er måske ikke i stand til at overholde kurens disciplin lige så punktligt som mænd, eftersom de er svagere. Det er måske denne svaghed, der får de personer, du omtalte, til at nægte kvinder adgang til denne medicin. Alle, der kan overholde disse begrænsninger og restriktioner, har imidlertid samme ret til at nyde godt af Brahma Vidya, og det gælder såvel mænd som kvinder. Det er Min Kendelse.

[Top](#)

Kapitel 10: Brahma Vidya og Kvinder

Bhaktha: Du talte om en streng kur. Mænd bør også følge denne kur, ikke sandt?

Swami: Naturligvis! De består også af kød og blod, ben og marv. De bliver også plaget af sygdom. Hver og een, der plages af fødsel og død og lider under dette kredsløb, har brug for den medicin. Og enhver, der søger denne behandling, er også nødt til at følge kuren. Ethvert menneske, uanset køn, der undlader at overholde kuren, kan ikke slippe af med den sygdom. Mænd kan ikke tillade sig at sige, at de kan undvære den. De er nødt til at holde sig nøje til kuren og efterleve den strengt. Selv om de har modtaget Brahmopadesam (indvielse i den åndelige vej til virkeliggørelse af Brahmam), så kan de ikke frelse sig selv, hvis de er blottet for dyder som Sama og Dama, uanset om de er mænd eller kvinder.

Bhaktha: Men, Swami, hvorfor erklærer så mange skriftkloge, der har studeret Sastra'erne da, at kvinder

ikke har nogen ret til at erhverve denne Brahmavidya? Hvad er årsagen til det?

Swami: Der er absolut ingen grund til at erklære, at kvinder ikke er berettigede til Brahmavidya. Vishnumurthy underviste Bhudevi i Githa'ens Herlighed. Parameswara underviste ved hjælp af Guru-Githa'en Parvathi i Brahmamathwa. Det er det, der siges, når det i Guru-Githa'en hedder 'Parvathi Uvaacha'. Du ved jo godt, hvad disse ord betyder. Easwara indviede desuden Parvathi i Yogasastra og Manthrasastra. I Brihadaranyaka Upanishad'en nævnes det, at Yajnavalkya underviste Maitreyi i den selv samme Brahmavidya. Det er noget, alle ved. Du kan nu selv dømme og drage din egen konklusion om, hvorvidt kvinder er berettigede til Brahmavidya eller ej.

Bhaktha: Der er andre, der erklærer, at kvinder ikke er berettigede til Brahmacharya eller Sanyaasa. Har de ret i det? Er det forbudt ifølge Veda'erne?

Swami: Der er to afsnit i Veda'erne: Karmakanda og Jnanakanda. Karmakanda er for begyndere, for de mindre udviklede. Jnanakanda er for de viderekomne, der har udviklet deres skelneevne. Der bliver ikke talt om mænd eller kvinder i denne forbindelse. Begynderne er orienteret mod det verdslige. Hvordan skal de kunne fatte Jnanakanda's udødelige budskab om Atma? I Brihadaranyaka hører vi om Gargi og Maitreyi, der skinner i Brahmacharya's og Sanyaasa's åndelige stråleglans. I Mahabharata'en hører vi desuden om Subha Yogini og andre kvinder, der er eksemplariske kvinder, fulde af dyd.

Bhaktha: Kan kvinder også opnå Brahmajnana, selv om de lever et familieliv?

Swami: Hvorfor ikke? Madaalasa og andre var i stand til at opnå Brahmajnana i Grihastha stadiet, mens de levede et familieliv. Du må i Yogavasishta og Purana'erne have hørt om, hvorledes de nåede Lyksalighedens højder, selve Brahmajnana. Og erklæres det ikke også i Upanishad'erne, at Kaathyayini, Sarangi, Sulabha, Viswaveda og andre var mestre i Brahmajnana?

Bhaktha: Swami, er der nogen kvinder, der har opnået Brahmajnana i Grihastha stadiet? Og hvem har opnået det i Sanyaasa stadiet? Eller er der nogen, der har opnået det i Vaanaprastha stadiet? Er der kvinder, der har opnået det i Brahmacharya stadiet?

Swami: Lad være med at tro, at der ikke er nogen kvinder, der har virkeliggjort Brahmajnana i nogen af disse stadier. Choodaala opnåede det i Grihastha stadiet. Sulabha Yogini opnåede det i Sanyaasini. Maitreyi opnåede det i Vaanaprastha stadiet, og Gargi opnåede det i Brahmacharya stadiet. Der har været andre berømte kvinder i Bharath, der har nået disse højder. Og der er også i dag mange, der tilhører denne højtudviklede gruppe. Jeg har ganske enkelt nævnt disse fire navne, fordi du nu stillede et konkret spørgsmål om det. Lad derfor være med at lade din begejstring kølnes den mindste smule. Der er ingen grund til at miste modet.

Bhaktha: Når vi har så mange eksempler på kvinder, der har opnået Brahmajnana, hvordan kan det da være, at så mange argumenterer mod det? Hvorfor begrænser de kvindernes muligheder?

Swami: Det er helt absurd at nægte kvinder retten til at opnå Brahmajnana. Men når det drejer sig om verdslige anliggender, er det nødvendigt, at de respekterer visse begrænsninger. Begrænsningerne er kun nedfældet i Dharma's interesse og for Loka-kalyana. Kvinder er nødt til at være bundet af dem for at kunne opretholde moralen og den sociale velfærd i verden. De er for svage til at kunne opretholde nærmere bestemte leveregler og discipliner. De har nogle naturlige handicaps. Det er grunden til disse begrænsninger. Dette er ikke ensbetydende med nogen grundlæggende underlegenhed hos kvinden. Selv Pandit'er og skriftkloge, der har studeret Sastra'erne, opnår deres Jnana gennem pietetsfuld tilbedelse af gudinden Sarasvathi. De guddomme, der tager vare på Vidya, Velstand og Jnana er alle tre kvinder. De hedder Sarasvathi, Lakshmi og Parvathi. Selv ved almindelig brevveksling, skriver man 'Til ...', som er lig med Lakshmi' og så videre, når man henvender sig til kvinder. Man taler altid om Matha-Pitha, Gowri-Sankara, Lakshmi-Narayana, Seetha-Rama, Radha-Krishna og så videre. Kvindens navn kommer først, og derefter mandens. Ud fra dette kan du selv regne ud, hvor megen ærbødighed man viser kvinder her.

Bhaktha: Hvad med sondringen mellem mand og kvinde? Tager Du afstand fra den som Mithya-jnana, eller værdsætter Du den som Atma-jnana?

Swami: Min kære ven! Atma har ikke en sådan opdeling. Den er den evige Bevidsthed. Den er ren og hellig og skinner ved Egen Kraft. Denne opdeling kan derfor kun være Mithya-jnana. Der kan aldrig være tale om Atma-jnana. Det er en opdeling, der foretages på grundlag af en Upadhi, en forklædning, en afgrænset form. Atma er hverken hankøn, hunkøn eller intetkøn. Det er det, der har form, og som har forskellige navne, der skaber begrænsninger og selvbedrag.

[Top](#)

Kapitel 11: Asrama'er og Varna'er

Bhaktha: Swami! Hvilken af de fire Asrama'er Brahmacharya, Grihastha, Vaanaprastha og Sanyaasa er den vigtigste?

Swami: Ganske som alt levende er afhængigt af Pranavayu, (livgivende ånde), således er alle Asrama'er afhængige af Grihastha'en. Det er ham, der sørger for mad og drikke til de andre og holder dem i live. Han søger at fremme studium af Veda'erne. Han værner om de hellige skrifter. Grihasthaasrama'en er således den vigtigste. I Sruthi'erne, i Narada Parivrajakopanishad'en og i Manudharmasastra'en erklæres det, at en Grihastha, der strengt overholder sin Asramadharma, er den højeste respekt værdig.

Bhaktha: Men Swami, der er nogen, der siger, at Sanyaasi'en er Grihastha'en overlegen. Er det rigtigt?

Swami: Hvis en person følger den Dharma, der er foreskrevet for det pågældende stadium, og fører den ud i livet, mens han vedholdende higer efter Frigørelse, så kan han opnå Den, uanset hvilken Asrama han tilhører. Der er ingen tvivl om det. Man behøver ikke foretrække den ene Asrama for den anden for at opnå Atmajnana. De er alle i stand til at sikre Den. Der er ingen af dem, der er højere eller lavere. Det er kun adfærd og karakter, der kan få betegnelsen højere eller lavere.

Bhaktha: Man siger, at Grihastha-asrama'en skaber bindinger, medens Brahmacharya og Sanyaasa frigør. Hvordan er den opfattelse opstået?

Swami: Det er Jeg ikke enig i. Den, der tjener penge ved lovlige midler, den, der ærer sine gæster, og som tjener og glæder sine medmennesker, han opnår Frigørelse ligesom de skriftkloge, der har studeret Sastra'erne, og dem, der har et grundigt kendskab til åndelig filosofi. Der er ingen, der kan komme over oceanet af fødsel og død, blot fordi han er Sanyaasi eller Brahmachari. Ædel herkomst, asketisk livsførelse, munketilværelse eller megen lærdom hjælper ikke i sig selv. Man er også nødt til at supplere med oprigtig og vedholdende stræben efter Swadharma, med studium af de hellige skrifter som Veda'en og Bhagavadgitha, samt leve et åndeligt, disciplineret liv i Japam og Dhyanam.

Bhaktha: Hvilke dyder bør man fremelske i hver af de fire Asrama'er for at blive frelst?

Swami: Der er ti dyder, som tilsammen udgør aspirantens grundlæggende Dharma: Daya, A-stheya, Dhee, Vidya, Sathya, Indriya-nigraha, Soucha, Kshama, Dhriti og A-krodha. Alle skal fremelske disse ti dyder, uanset hvilken Asrama de tilhører. De er tilstrækkelige til at frelse dig, uanset hvilken Asrama du tilhører. Hvis du ikke har fremelsket dem, har du spildt dit liv, uanset hvad der måtte være din Asrama. Det afgørende er den daglige livsførelse, og disse ti kvaliteter skulle gerne afspejle sig i dagligdagen. Det var netop dette, Krishna fortalte Arjuna som svar på dennes spørgsmål.

Bhaktha: Swami, Du sagde, at Arjuna stillede det samme spørgsmål om vigtigheden af Nithyakarma under iagttagelse af de ti dyder. Hvad svarede Krishna?

Swami: Krishna sagde: 'Det højeste stadium af Frigørelse, man kan opnå som Sankhyayogi, som mester i Jnanayoga, kan også nås af den, der mestrer Nishkamakarmayoga. De medfører begge det samme resultat. Erkend at det er Sandheden. I den henseende er der ingen forskel mellem Grihastha'en og Sanyaasi'en. Det, der er nødvendigt, er, at man er oprigtig i sin bestræbelse og hele tiden gør disse dyder til en del af sit liv. Dette kræver punktrettet kontemplation på Brahmamathwa, at man giver afkald på sine begær, opgiver egoisme og besiddetrang og endog opgiver aktiv tænkning. Den, der har opnået dette,

hjem søges ikke af sorg, thi han lever uden nogen form for uvidenhed. Den vise, der har nået dette Højdepunkt, vil aldrig blive vildledt af det falske og det midlertidige. Selv om man først er i stand til at virkeliggøre denne Jnana i dødsøjeblikket, så er man sikker på at blive frigjort fra denne cyklus af liv og død.

Bhaktha: Hvorfor blev kasterne, Varna'erne, da etableret?

Swami: De har med menneskets fysiske aspekter at gøre. De har overhovedet ingen indflydelse på de åndelige aspekter. De er rettet mod det fysiske plan. 'Fysisk' omfatter naturligvis intellektet, sindet, Chiththa, Antah-kaarana og så videre. Hvis disse ikke bliver trænet og disciplineret, er det ikke muligt at forstå Atma Dharma. Jathi, Matha og Dharma skal alle hjælpe med til at regulere og forædle menneskets instinkter og tilskyndelser. Det var derfor, vismændene accepterede og ærede dem. Atma er Sath, Chith og Aananda. Disse egenskaber udgør Atma's Natur, hvis man på en eller anden måde skal forklare Den. Dette kan mennesket kun nå til erkendelse af ved at opnå hjertets, sindets og intellektets renhed. De, der har opnået en sådan renhed, kan opnå Moksha, uanset hvad deres Varna eller Asrama end måtte være. Det er det, der forkyndes i Sastra'erne. Når et menneske føler sig tiltrukket af noget og frastødt af noget andet, så vil han selv i junglens ensomhed kun møde ondskab. Hvis han har besejret sanserne, er han en virkelig Thapasvi, selv om han lever en Grihastha's liv i familiens skød. Når han udøver Karma, der ikke fordømmes, er han berettiget til at blive Jnani. Når man lever uden tilknytninger, bliver ens eget hjem en Ashram. Man kan da opnå Frigørelse selv gennem afkom, aktivitet og rigdom samt gennem Yajna, Yaga og tilsvarende ritualer. Det, der er nødvendigt for at opnå Frigørelse, er netop at være fri af tilknytningens urenhed. Tilknytning er trældom. 2.

[Top](#)

Kapitel 12: Sastra'erne og Sanyaasa

Bhaktha: Swami, Du siger, at der er nogle ting, man er nødt til at gøre, og at der er visse andre ting, man ikke bør gøre. Hvordan kan man vide, hvad der er hvad? Hvem er autoritet på dette område?

Swami: Det er Sastra'erne, der er autoriteten. I Manusmriti'en erklæres det for eksempel, at formålet med Varna'er og Asrama'er kun er at opnå fysisk renselse, og at de ikke har noget at gøre med, om man opnår eller mister det Højeste.

Bhaktha: Hvis det er tilfældet, hvorfor så alt det besvær med Varna og Asrama og de regler og bestemmelser, der regulerer dem?

Swami: Jo, de er nødvendige, indtil du gør dig fri af tilknytning, Raga. For at opnå dette, og indtil det er sket, skal regler og begrænsninger overholdes til punkt og prikke. Man skal tage sin medicin, så længe man er syg. Der er en særlig medicin til hver slags sygdom, ikke sandt. Og der er naturligvis også en særlig diæt og en særlig levevis. Når man er blevet fri for sin sygdom, kan man deltage i en festmiddag sammen med de andre. Accepterer man ikke det, vil det have bedrøvelige følger, dersom de syge ønsker at deltage i den samme festmiddag, som de raske. Varna'erne og Asrama'erne er den medicin, der er ordineret til dem, der lider af denne Bhavaroga, den sygdom, der udgøres af verdslighed og materiel tilknytning. Raga, (tilknytning) er Roga, sygdom, og Roga kan kun bringes til at forsvinde, ved at man overholder en streng diæt. Du kan ikke opnå Frigørelse, medmindre du bliver rask. Dette er den sande betydning af Vedantha. Den, der erkender dette, opnår Mukthi uanset Asrama.

Bhaktha: Swami! Er der nogen berømte personer, der har opnået Moksha, Frigørelse, i Grihastha Asrama'en, mens de levede et familieliv?

Swami: Der er Janaka, Asvapati, Dileepa. De er alle eksempler på personer, der har opnået Moksha som Grihastha'er.

Bhaktha: Swami! Er det ikke nødvendigt strengt at overholde Sruthi'ens påbud, der pålægger mennesket den pligt at gennemføre Brahmacharya stadiet, før han gennemfører det næste stadium, Grihastha?

Derefter kan han ifølge Sruthi'en gå videre til Vaanaprastha stadiet og overholde alle de begrænsninger og bestemmelser, der gælder der, inden han til sidst går ind i Sanyaasa, et liv i fuldkommen forsagelse? Kan man gå ind i Sanyaasa uden at have gennemgået de andre trin?

Swami: Ja, når som helst man har gjort sig fri af tilknytning til den materielle verden, kan man begynde på Sanyaasa i tilværelsen. Hvis mennesket ikke griber en sådan chance, bliver han nødvendigvis udsat for et kraftigt tilbagefald. Når man har udviklet fuldkommen forsagelse, kan man begynde på Sanyaasa stadiet, uanset hvilken Asrama man tilhører. Der er ikke nogen ufravigelig regel om, at man først skal gennemleve de tre foregående stadier. Også dette formanes vi om i Sruthi'en. Årsagen er, at en sådan højtudviklet sjæl allerede i den smeltedigel, tidligere liv kan lignedes ved, har gennemgået den træning, den helliggørelse, man kan få i de andre stadier. Hans negative tilbøjeligheder er blevet revet op med rode, og hans positive tilbøjeligheder, de tilbøjeligheder, der løfter ham opad, er blevet udviklet i tidligere liv.

Bhaktha: Hvordan kan vi vide, at sådanne forvandlinger allerede er blevet opnået i tidligere liv? Er der nogen tegn, der kan afsløre, at den eller den Asrama kan springes over? Hvis der er, så vær venlig at fortælle mig det.

Swami: Den kendsgerning, at en person ikke føler nogen tilskyndelse til at leve i nogen af de tre Asrama'er, at han ikke føler nogen tilknytning til dem og ikke føler sig tiltrukket af dem, er et sikkert tegn. Hvis man har udviklet ikke-tilknytning i et tidligere liv, så vil den tilskyndelse være væk. Den pågældende person er uden tilknytning til de tre tidligere livsstadier, fordi bevidstheden om, at kun Atma er virkelig, er vågnet i ham. Når man begynder at leve et liv i forsagelse, kan man gøre sig fri af det verdslige liv, også selv om man er nødt til at springe disse trin over. Dette godkendes i Sruthi'en. Men den, der tildeler Sanyaasa, må undersøge sagen til bunds og være overbevist om, at den, han tildeler Sanyaasa, har sat sig ud over sanssemæssige tilskyndelser og bindinger. Sanyaasa bør kun gives til den, der er helt fri for uro i sindet, det der kaldes Vritti'er. Det er kun sådanne personer, der kan siges at være uden tilknytninger. Den pågældende kandidat bør også udforske sig selv og finde ud af, om hans indre bevidsthed er fri for Guna'erne sløvhed, Thamoguna, og aktivitet, Rajoguna, ja også harmonisk udvikling, Satvaguna. Hvis han ikke har opnået en sådan frihed, så vil han ikke alene komme til at bryde sine løfter om Sanyaasa og blive udstødt, men vil måske bryde sammen under byrden og ende i ulykke.

Bhaktha: Er der kun een form for Sanyaasa, eller er der flere?

Swami: Der er tre former for Sanyaasa. Det er Dehasanyaasa, Manosanyaasa og Atmasanyaasa.

Bhaktha: Hvad betyder Dehasanyaasa?

Swami: Dehasanyaasa betyder, at fremtoningen minder om en Sanyasa's for så vidt angår den fysiske krop. Han går med okkerfarvet kjortel, han kalder sig Sanyaasi, han ser ud som en Sanyasi, men han har ingen viden om Atma. Han vandrer omkring midt iblandt alle de materielle begær og klamrer sig til ydre ting. Han er i enhver henseende som et almindeligt menneske.

Bhaktha: Og Manosanyaasa?

Swami: I Manosanyaasa opgiver han alle beslutninger og begær. Han har fuldstændig kontrol over sindet og bliver ikke dirigeret af tilskyndelser og sindsbevægelser. Han er altid rolig og fattet.

Bhaktha: Den tredje, du nævnte, var Atmasanyaasa.

Swami: I Atmasanyaasa beskæftiger han sig kun med det, der vedrører Atma, thi han er til stadighed fordybet i kontemplation på den sande Virkelighed, 'Aham Brahmasmi'. Han er urokkelig i sin erkendelse af, at han er Atma. Hans Aananda er uafbrudt, Akhanda. Dette kaldes Amrithasanyaasa. Det tætteste mørke kan kun bringes til ophør ved hjælp af det lys, der strømmer ud fra den strålende Sol. På tilsvarende måde kan uvidenhed ikke bringes til at forsvinde, den mur, der omgiver hjertet, kan ikke nedbrydes, og Atma kan ikke skinne i Sin egen Herlighed uden Atmasanyaasa's Stråleglans.

Bhaktha: Hvordan når man til disse former for Sanyaasa? Hvilke kendetegn viser, at man har nået dem?

Swami: Dehasanyaasa opnås ved at skelne mellem det evige og det midlertidige, det flygtige og det stedsevarende. Manosanyaasa når man ved at besejre det lunefulde sind, den uberegnelige tunge og de egenrådige sanser. Atmasanyaasa opnår du ved at fylde dig med den vedanthiske lærdoms principper. Når disse opbyggelige påvirkninger bliver stærke, og du er fast rodfæstet i disse dyder og holdninger, kan du opnå Frigørelse som følge af disse stadiers samlede virkning.

Bhaktha: Hvem blandt disse, der lever deres liv på en så lødig måde, lever i sand Lykke?

Swami: Den, der som bien i stilhed og i stor lyksalighed suger honning fra blomsten, som tørster efter at smage den Atmiske Lyksaligheds Nektar, og som blot betragter denne verden som en scene, en Drsy, han er i sandhed den lykkeligste. Han har det rigeste liv.

Bhaktha: Hvad er det da, Swami, de ældre taler om, når de taler om at opnå Sathya, Nithya, Nirmala og Santhi? Hvordan tilegner man sig disse kvaliteter: Sandhed, Uforgængelighed, Renhed og Sindsligevægt?

Swami: Som jeg allerede har sagt: Den, der ikke knytter sig til scenen, men som er fuldstændig opslugt af sin egen Atmiske Lyksalighed, han opnår Sathya, Nithya, Nirmala og Santhi. Og hvis han bare fremelsker en af dem, er det tilstrækkeligt, thi en enkelt af dem indeholder alle de andre.

[Top](#)

Kapitel 13: Mantra og Japa

Bhaktha: Er der noget Manthra eller nogen Japa, der vil skænke os denne Santhi tilstand, Du lige har talt om? Hvis der er det, hvilket er så det vigtigste?

Swami: Manthra og Japa er af afgørende betydning for alle mennesker. Hvad er et Manthra? 'Ma' betyder Manana, og 'tra' betyder at frelse. Et Manthra er derfor det, der kan frelse dig, ved at du mediterer på det. Dette Manthra vil frelse dig fra at blive fanget i det materielle livs spind, der er befængt med død, sorg og smerte. Pranava er det bedste, det mest værdifulde af alle Manthra'er. Det er Manthra'et over alle Manthra'er.

Bhaktha: Lad os antage, at alle og enhver udøver Japa på sin Ishtadevata's Navn efter eget valg. Der er da ikke noget forkert i det, vel?

Swami: Du mener, at uanset hvor primitiv eller tåbelig et menneske måtte være, så kan han ikke undgå at påkalde Herren! Ja, hvis Navnet siges sammen med Pranava, så er det gavnligt. Akkurat som vandet fra oceanet bliver hævet til himlen af solens stråler og senere falder ned som regn, hvorefter det danner bække og floder, der strømmer tilbage til oceanet for at blive eet med oceanets vand, således vil alle lyde og Manthra'er, der oprindeligt ikke var andet end Pranava, igen nå Pranava gennem Japa og andre discipliner og ritualer. De bliver da alle forenet med Pranava, deres ophav.

Bhaktha: Swami! Der er nogle ældre, der siger, et Manthra bliver mere effektivt, jo flere Bija-akshara'er det har. Skal man foretrække sådanne Manthra'er frem for dem, der kun har få Bija-akshara'er?

Swami: Jeg er ikke enig i det synspunkt, at det er vanskeligere at koncentrere sig i Dhyana, når antallet af Bija-akshara'er er mindre. Det vil være mere gavnligt for Sadhaka'erne, hvis de fremsiger Panchakshari eller Ashtakshari med Pranava tilføjet foran. Når de således har gjort fremskridt et stykke vej, kan de oven i købet opgive ordene og koncentrere sig om den Form, der er blevet dannet ved hjælp af lyden og forvandle Manthra'et til selveste Devatha'en. Det er derfor, det i Sruthi'en hedder: 'Nissabdo Brahma Uchyate', der betyder 'Brahma er Stilhed, fravær af lyd'.

Bhaktha: Hvordan skal vi skabe et rum, hvor der ikke er nogen lyd? Hvordan kan det være Brahmam?

Swami: I Sruthi'erne erklæres det, at denne materielle verden, denne Prakriti, er Maya. Det siges også, at Den, der behersker al denne Maya, er Esvara. Stræb derfor efter at beherske hele denne skabelse og bliv

selv Esvara. Det stadium, hvor den materielle verden for dit vedkommende bliver reduceret til ingenting, er det stadium, hvor du når Brahman, og du når ikke Brahman, før denne verden er reduceret til ingenting. Det er sikkert. På samme måde som slangen gør sig fri af sin gamle ham og iklæder sig en ny ham, således gør Sadhaka'en sig fri af sin gamle form og iklæder sig Formen af den Guddom, der betegnes af det Manthra, han koncentrerer sig om.

Bhaktha: Undskyld mig, Swami! Jeg forstår ikke rigtig alt dette. Vil Du ikke belyse det ved hjælp af nogle flere eksempler?

Swami: Du ved, hvad et æg er, ikke sandt? Når fuglen har ruget på ægget et stykke tid, vil fugleungen inde i ægget vokse og udvikle sig til sin endelige størrelse for derpå, når æggeskallen brister, at komme ud og antage sin virkelige form. Når Sadhaka'en i sin bevidstheds renhed dvæler på Manthra'et og dets mening, og uafbrudt tænker på, hvilken betydning det har, da brister Ajnana skallen, og han skinner i Stråleglansen af den Guddommelighed, han har formet i sin bevidsthed.

Bhaktha: Alting stammer fra Pranava, og alting forenes til sidst med Pranava, siger man. Hvordan kan det da være, at nogle af de meget gamle og erfarne, der siger dette, erklærer, at nogle har ret til at udtale Pranava, og at andre ikke har denne ret?

Swami: Hvad er Prakriti andet end en blanding af de fem elementer? Pranava er selve livet i alle elementerne, og det er således selve Prakriti's livsånd. Vandets buldren, når det styrter ned fra en klippe, og bølgeslaget på strandbreddens forbjerg fremsiger begge blot Pranava. Lyden af åndedrættet, når vi ånder ind og ånder ud, er selv Pranava, ikke sandt? De taktfaste råb fra de mænd, der bærer bærestolen på deres skuldre, og fra dem, der vasker tøj ved at slå det mod stenene ved flodbredden, den tunge stønnen fra dem, der løfter store byrder, er altsammen genlyd af Pranava, hvad enten de ved det eller ej. Fremsig Pranava i fuldstændig erkendelse af dets indre betydning, og du vil snart blive befriet for byrden af denne verdens trængsler. Åndedrættets Pranava befrier for sorg. Det er meningsløst at hævde, at nogen har ret til at udtale Pranava og andre ikke. De, der ikke trækker vejret, har måske ikke ret til at udtale Pranava, men enhver, der ånder, fremsiger det blot ved at trække vejret, og det er derfor meningsløst at nægte nogen som helst det. Husker du ikke det svar, Krishna gav, da Arjuna spurgte, hvordan man skulle ihukomme Herren på sit dødsleje? Krishna sagde, at han skulle genkalde sig Pranava, som er en uadskillelig del af Ham. 'En sådan Bhakta vil nå det højeste Mål', sagde Han. Derfor har enhver ret til dette ophøjede Manthra, Pranava.

Bhaktha: Hvordan kan Målet nås gennem Upasana i form af Pranava? Hvordan kan den, der mediterer, blive forvandlet til det, han mediterer på? Vær så venlig med enkle eksempler at forklare mig, hvad dette enestående Manthra er, og hvordan det hjælper os.

Swami: Udmærket. Pranava er buen. Atma er Pilen. Parabrahman er Målet. Sadhaka'en må derfor, lige som den der udøver bueskyttekunsten, være upåvirket af det, der bringer sindet i bevægelse. Han bør med punktrettet opmærksomhed koncentrere sig om Målet. Da bliver bueskytten eet med målet. Han bliver det, han mediterer på. I Kaivalyopanishad'en, i Mundakopanishad'en og i forskellige dele af Sruthi'en bliver Pranava lovprist på forskellige måder. Derfor kan dette Manthra, som frelser mennesket, fremsiges af alle, og alle kan meditere på det. Enhver kan udøve Pranava Upasana. Du behøver ikke have nogen tvivl i den forbindelse.

[Top](#)

Kapitel 14: Thapas

Bhaktha: Kan man virkeliggøre Atma, som Du siger, og med denne fysiske krop, der består af de fem elementer, blive forenet med Pranava? Kan Atma adskilles fra kroppen? Hvorledes gør man det?

Swami: Mennesket kan gennem Dhyana og andre discipliner ved at fremsige Pranava Manthra'et finde ind til Atma og adskille Atma fra kroppen. Det svarer til at få smør af ostemasse, olie af sesamfrø, vand af undergrunden, ild af træ. Man er nødt til at kærne, presse, knuse, bore, gnide. Alle disse processer er

nødvendige, det er det hele. Det, der sker, er, at Atma bliver adskilt fra kroppen, at troen på, at kroppen er Atma, Selvet, forsvinder.

Bhaktha: Swami! Der er både mange ældre og vismænd, der siger, at vi bør visualisere Jivatma som Paramatma, at vi bør udvikle den følelse, den overbevisning. Hvordan er det muligt?

Swami: Hvorfor mener du, det er svært? Er det ikke nemmere at tale sandt end at lyve? I øjeblikket erklærer man, at en usandhed er sand, og derfor opstår der alle mulige vanskeligheder. Accepter den sandhed, at Jivatma og Paramatma er Een og den Samme. Så bliver alting let. Erkend først, at Atma, Jivatma, er uden forbindelse med kroppen. Det kan du nå frem til ved hjælp af Dhyana og andet. Adskil Atma fra kroppen, lige som man adskiller duften fra blomsten, sukker fra sukkerrøret og guld fra klippen. Derefter kan du ved hjælp af Nidhidhyasana, det vil sige gennem punktrettet overvejelse og meditation, visualisere Jivatma som værende eet med Paramatma. Det er fuldbyrdelsen af Thapas, den endelige Nirvana.

Bhaktha: Hvad er Thapas helt præcis, Swami?

Swami: Det er ensbetydende med ophør af sansaktivitet. Man skal beherske alle sanserne. Der bør ikke være noget spor af længsel eller appetit. Det kræver en indsats at nå Brahman, en uafbrudt længsel efter det Mål. Denne indsats skal komme til udtryk gennem mådehold med hensyn til føde og søvn. Det kræver ofre at virkeliggøre det Princip. En sådan Thapas er Sathwisk.

Bhaktha: Hvad er da Rajasisk Thapas?

Swami: De, der nøjes med at udsulte og svække kroppen uden at tæmme sanserne og kontrollere følelserne, udøver Rajasisk Thapas. De studerer ikke Atmathathwa, og de mediterer ikke på Atmathathwa. De lægger vægt på fysiske bodsøvelser.

Bhaktha: Så må der jo også være Thamasisk Thapas.

Swami: Det er der. Formålet med Thamasisk Thapas er at formilde guderne for at opnå deres gunst for derefter med gudernes gunst som redskab at ønske at udnytte verden. Den eneste rigtige Thapas er den, der har til formål at nå Gud, at virkeliggøre Brahman, at opnå den højeste Viddom. Det er kun denne form for Thapas, der bliver godkendt i Sastra'erne. Alle de andre vil føre dig på afveje, bort fra Målet. Det er udelukkende den form for Thapas, der er godkendt i Sastra'erne. De andre er Thamas, ikke Thapas. Thapas betyder 'varme'. Ilden brænder synden bort og reducerer al Karma til aske.

Bhaktha: Det fortælles i Sastra'erne, at Rishi'erne i deres Ashram'er havde sådanne ting som Chinthamani juvelen, Kalpavriksha samt desuden Kamadhenu, der kunne give dem, hvad som helst de ønskede. Så kan jeg ikke forstå, hvorfor de overhovedet skulle udøve Thapas. Vær så venlig at forklare mig det.

Swami: Tænk dig godt om. Så vil du erkende, at Chinthamani ikke er en juvel, at Kalpavriksha ikke er et træ, og at Kamadhenu ikke er en ko. De er allesammen navne på frugterne af Thapas. Det er evner, der automatisk tilfalder en person som et resultat af Thapas. Alt det, han ønsker, bliver til virkelighed. Denne evne hedder Kalpavrikshasiddhi. Når han overvinder alle begær, opstår den evne, der kaldes Kamadhenusiddhi. Det er det stadium, hvor man ikke har nogen Chinthā, det vil sige bekymring eller mental uro, et stadium, der er hinsides al sorg. Når Chinthā bringes til ophør, og man vinder den højeste Aananda, opstår den evne, der kaldes Chinthāmanisiddhi. Chinthā må nødvendigvis forsvinde fra tanke, ord og gerning.

Bhaktha: Man taler også om mental Thapas. Hvad betyder det?

Swami: Sørg for at kontrollere din tale, sørg for at udvikle dine følelsers renhed, udvis ydmyghed, lad altid dine tanker dvæle ved Brahmathathwa. Da kan man sige, du lever i mental Thapas.

Bhaktha: Og fysisk Thapas?

Swami: Den er også god på sin måde. At vise respekt for de ældre, for åndelige lærere, helgener og

vismænd samt Gud bidrager til denne form for renhed. Ikke-voldelighed, medfølelse med alle væsener og åbenhjertighed er alle egenskaber, der bidrager til fysisk velvære og til sundhed. Mental Thapas fører til sindets renhed. Kontrol af talen, verbal Thapas, fører til renhed i tale. Ved hjælp af disse tre udvikler man de kostelige evner: Kamadhenu, Kalpavriksha og Chinthamani. Det er dem, der er resultaterne. De er ikke køer, træer og juveler.

Bhaktha: Er der nogen, der har opnået Brahmathathwa og Dharmathathwa ved hjælp af deres beherskelse af Thapas? Hvem er de? Vær venlig at fortælle mig det.

Swami: Kapilamahamuni opnåede Brahmathathwa, Jaiminimahamuni opnåede Dharmathathwam, Narada blev Brahmārishi, Bhagiratha bragte Ganges ned til Jorden, Gouthama overtalte Godavari floden til at flyde på Jorden, Valmiki virkeligjorde Ramamanthra'ets kraft og blev i stand til at forfatte Ramayana'en, Gargi blev forankret i Brahmacharya og Sulabha i åndelig Visdom altsammen udelukkende ved hjælp af Thapas. Hvorfor fortsætte med at opremse det ene eksempel efter det andet? Ved hjælp af Thapas bliver det muligt at få selv Brahma og Rudra til at arbejde for dig.

Bhaktha: Swami! Er det nødvendigt at være født i en høj kaste for at nå dette høje stadium, eller er Sadhana på et højt plan tilstrækkeligt?

Swami: En høj kaste uden en ædel karakter er meningsløs. Det er blot en indholdsløs etikette. Sadhana uden en ædel karakter er som at famle rundt i blinde. Høj moral, dyd og en ædel karakter er alle af afgørende betydning. Hvis man har disse som fundament, og man udøver Sadhana i overensstemmelse med de forskrifter, der gælder for den vej, man har valgt, er man sikker på succes. Men du skal være opmærksom på en ting, der er af altafgørende betydning. Du må ikke sidde stille med hænderne i skødet. Det skyldes ganske enkelt, at Jaathi, høj social status, ikke er det afgørende. Neethi, ædle karakteregenskaber er også et resultat af Jaathi. Det er derfor nyttigt og vigtigt at være opmærksom på Jaathi for at give næring til moralske kvaliteter. Hvis man derimod som følge af tidligere livs gode gerninger ejer en skat af dyd og godhed, så behøver man ikke tillægge Jaathi stor betydning. Det er kun dem, der har udøvet Yoga i tidligere liv, og som endnu ikke har nået Målet, der vil have nået dette høje stade. Hovedsagen er at udvikle den Neethi, der er foreskrevet for Jaathi, nære Jaathi med Neethi og udnytte dine evner fuldt ud og nå så langt som muligt her i livet. Både Jaathi og Neethi vil hjælpe dig et stykke ad Sadhana vejen, den åndelige vej. Guna'erne vil blive forædlet ved hjælp af disse to.

Bhaktha: Så må der være nogen, der har nået Gud ved hjælp af tidligere livs fortjenester. Giv mig venligst nogle eksempler.

Swami: Kære ven! Du bør ikke søge at finde frem til flodens udspring eller Rishi'ens herkomst. De er måske helt uinteressante. Du bør være tilfreds med den hjælp, de yder dig. Deres erfaring er det mest værdifulde, de har. Lad dig inspirere af dem, lad dem lede dig til lignende bestræbelser. Hvis du giver dig til at udforske oprindelsen, vil du gå glip af det væsentlige. Men da du nu har stillet spørgsmålet, vil Jeg fortælle dig det. Vyasa blev født i en fiskerfamilie, Sounaka var fra Sunaka klanen, Agasthya blev født i en gryde, Viswamithra var Kshathriya, Sootha blev født i den fjerde kaste. Hertil kommer Sanjaya, Sathyakama og mange andre. De hørte til blandt dem, der var dydige og gode, der altid var opmærksomme på de moralske kvaliteter i deres Jaathi og Neethi, der gav afkald på alt og holdt fast ved deres ideal om at blive frigjort fra trældommen af fødsel og død og fra vrangforestillingen om, at den materielle verden har værdier. Kære ven! Det er selvdisciplin, Viveka og Thapas, der gør mennesket egnet til at nå det højeste Plan. Intet menneske kan nå det Højeste uden de indre redskabers renhed, uanset hvor høj en kaste han end måtte have. Hvis man blander det værdiløse kobber i guld, taber legeringen i værdi. På samme måde som det rene guld bliver en legering, når det blandes med kobber, således bliver det Universelle, Viraat-Rupa, blandet med det værdiløse ego i denne Samsara. Viraatrupa bliver forvandlet til Jivi'en. Hvad skal man nu gøre for at komme tilbage til den ægte guld-thathwa? Man skal genvinde den oprindelige tilstand ved at rense og polere Buddhi med Thapas og Vrata. Du vasker fødderne, når du har gået i pløre. Sindet skal også vaskes fri for det snavs, der hedder tilknytning til den materielle verden. Det er kun Jnana, der kan brænde tilknytningens frø, således at de ikke igen spirer. Hvis man derfor er i besiddelse af den kostelige Jnana, kan man let opnå Frigørelse.

[Top](#)

Kapitel 15: Ashtaanga Yoga

Bhaktha: De ældre siger, at Yoga er meget vigtig, når det drejer sig om at opnå den lykke at blive fri for fødsel og død. Hvad er det for en Yoga, de taler om?

Swami: Det erklæres i Yoga Sastra, at man er nødt til at benytte bestemte Aasana'er for at fjerne den stadigt voksende mentale uro og opnå sindets renhed, gøre troen urokkelig, blive fast forankret i Jnana og vække den slumrende Kundalini Sakthi i mennesket.

Bhaktha: Det siges, at der er visse Anga'er, discipliner i Yoga. Hvor mange er der, og hvad hedder de?

Swami: Der er i alt otte Ashtaanga'er, og de har følgende navne: Yama, Niyama, Aasana, Pranayama, Prathyaahaara, Dhaarana, Dhyana og Samadhi.

Bhaktha: Skal man udøve alle disse til fuldkommenhed for at opnå Mukthi, eller er det nok at beherske bare een af dem?

Swami: Man kan opnå Mukthi, hvis man behersker de første to, Yama og Niyama. Ja, selv hele dette Univers opretholdes af disse to, Yama og Niyama.

Bhaktha: Når man taler om Yoga, mener man da udelukkende denne særlige Ashtaanga Yoga, eller er der også mange andre former for Yoga?

Swami: Der er ikke kun denne ene Yoga. Der er fire i alt.

Bhaktha: Hvad er det for nogle? Hvad hedder de?

Swami: Populært kaldes de Manthrayoga, Rajayoga, Layayoga og Hathayoga.

Bhaktha: Hvilke Anga'er, hvilke discipliner består disse fire af?

Swami: Næh, hør nu! For alle disse millioner af mennesker er øjnene de redskaber, man ser med, ikke sandt? På samme måde er Yama og Niyama alle Yoga'ers øjne. Man er blind uden dem. Sindets renhed er af afgørende betydning for enhver Yogi, og derfor er Yama og Niyama uundværlige.

Bhaktha: Hvad mener Du med Yama og Niyama? Har de også discipliner, Anga'er, eller særlige træk, der kendetegner dem.

Swami: Naturligvis. De har begge ti sådanne discipliner. Du opnår først Frelse, når du er fast forankret i dem alle.

Bhaktha: Nævn mig de ti, Yama omfatter.

Swami: Yama omfatter: Ahimsa, Sathya, Ashteya, Brahmacharya, Daya, Aarjavam, Kshama, Dhrithi, Mithaahaaram og Soucham.

Bhaktha: Må jeg også høre om de ti, der omfattes af Niyama?

Swami: De er: Thapas, Santhosha, Aasthikyabuddhi, Daana, Iswarapuja, Vedanthavaakyasravana, Lajja, Mathi, Japam og Vratam. Disse ti udgør Niyama. De er selve fundamentet i Moksha Paladset. Alle Yogi'er skal være fast forankret i disse; i Yama såvel som Niyama.

Bhaktha: I Yoga lægges der også vægt på Aasana'er, sagde Du. Hvad betyder det helt præcis?

Swami: De er meget nyttige for Atmajnani'er og for Yogi'er.

Bhaktha: Der må også være en mangfoldighed af Aasana'er, er der ikke?

Swami: Ja, der er også mange af dem. Men de vigtigste er Sidhaaasana, Baddhapadmaasana og Sarvaangaasana. Derudover er der Aasana'er såsom Mayura og Paschimothaasana.

Bhaktha: Hvilken gavn har man af disse Aasana'er?

Swami: De styrker kroppen og gør sindet i stand til at koncentrere sig i lang tid.

Bhaktha: Swami! Fortæl mig nu også om Pranayama. Hvor mange former for Pranayama er der?

Swami: Der er mange former, men da de fleste af dem er umulige at udøve under de nuværende omstændigheder, vil vi kun beskæftige os med dem, der er en støtte for Dhyana. Det er Laghupranayama eller forenkledede systemer til åndedrætskontrol.

Bhaktha: Forenkledede systemer? Hvordan gavner de?

Swami: På samme måde som når metaller bliver rensede i smeltediglen over ilden, således fjernes urenhederne fra Karma ved hjælp af Pranayama, og sindet bliver befriet for urenheder. Både dette og Kayasuddhi bliver sat i værk. Man opnår både sindets og kroppens renhed. Der er to former for Pranayama: den ene med Manthra og den anden uden. Pranayama uden Manthra kan i bedste fald forvandle kroppen, men med Manthra forvandler den også sindet.

Bhaktha: Swami! Hvordan skal vi bære os ad?

Swami: To sekunders Purakam, (indånding), fire sekunders Rechakam, (udånding) og otte sekunders Kumbhakam, (hvor man holder vejret). Man er nødt til at udøve Pranayama med stor omhu i tre måneder. Senere kan man fordoble varigheden af Purakam, Rechakam og Kumbhakam. Når man har arbejdet støt med dette i seks måneder, er sanserne faldet til ro. Hvis man lægger tro og følelse i sin udøvelse, vil Pranayama tæmme det urolige sind. I modsat fald bliver det en ren og skær fysisk øvelse, der blot forbedrer ens fysiske helbredstilstand. Der er også andre betingelser, der skal overholdes nøje: Man skal indtage ren og hellig føde, leve alene som Brahmacharya og ikke tale for meget.

Bhaktha: Det næste, Du nævnte, var Prathyaahaara. Hvor mange måder er der at udøve Prathyaahaara på?

Swami: Der er tre: Saakaara, Niraakaara og Atmabhava. De afhænger af det formål, man har med at beherske sanserne og udvikle sin koncentrationsevne. Hvis formålet er Saguna Upasana, benytter man Saakaara. Hvis det er Nirguna Upasana, benytter man Niraakaara. Hvis det er for at virkeliggøre Sathyam Jnanam Anantham Paramatma, benytter man Atmabhava.

Bhaktha: Og Dhaarana? Swami! Hvad betyder det? Hvor mange former for Dhaarana er der?

Swami: Der er kun en form for Dhaarana, Min Dreng. Vismanden udøver Dhaarana, når han uden ophør er fast forankret i bevidstheden om sin Ishtadevatha, det vil sige i Brahma-bevidsthed, på samme urokkelige måde som et bjerg står på Jorden.

Bhaktha: Den næste er Dhyana, vil jeg tro. Der må være en mangfoldighed af dem.

Swami: Nej, nej. Her er der også en, og kun en. Dhyana opstår, hvad enten ens meditationsobjekt er med form eller uden form, når blot meditationen er punktrettet og helt uforstyrret.

Bhaktha: Til sidst er der Samadhi. Hvad betyder det?

Swami: Samadhi opstår, når man uden nogen form for forstyrrende tanker eller følelser fæstner sin opmærksomhed på Gud, der er ens egen Virkelighed. Det er en betegnelse for den tilstand, i hvilken man hviler i sin egen virkelige Natur. Man er i Samadhi, når man er hinsides enhver følelse af dualitet. Sindet vil ikke blive det mindste påvirket af dualistiske oplevelser. Det vil skinne som en flamme i et rum uden vind.

Det er Nischala, det er urokkeligt, det lader sig ikke påvirke af noget.

Bhaktha: Hvordan fungerer et sådant sind? Gør det mere klart for mig med nogle eksempler.

Swami: Kære ven, når du skal træde en nål, er du nødt til at koncentrere dig om opgaven, og du er nødt til at gøre trådens ende lige og spids, ikke sandt? Det er ganske, som når du ønsker adgang til Guds Nåde, der er finere end det fineste. Sindet skal være helt i ro, og øjet og sanserne er nødt til at koncentrere sig om den samme opgave.

[Top](#)

Kapitel 16: Emneliste

- [De fire bevidsthedstilstande](#)
- [De fire former for Bhakthi](#)
- [De fire former for Karma](#)
- [De fire former for Vidya](#)
- [De fire former for Yoga](#)
- [De fire kategorier af troende](#)
- [De fire kategorier af Vasana'er](#)
- [De fire slags væsener, Andaja med flere](#)
- [De otte discipliner i Yoga](#)
- [De ti Dharmiske dyder](#)
- [De ti discipliner i Yama](#)
- [De ti discipliner i Niyama](#)
- [De tre former for forhindringer](#)
- [De tre former for Sanyaasa](#)
- [De tre metoder til at vende sindet indad](#)
- [En person uden Jnana er som den blinde](#)
- [En person uden Yoga er som den lamme](#)
- [Et lys i stormvejrbugtes som billede på et sind uden Jnana](#)
- [Kroppen lignes ved en båd, og Swaswarupa lignes ved roret](#)
- [Livets fire mål](#)
- [Livets fire stadier, de fire Asrama'er](#)
- [Menneskets fire former for egoisme](#)
- [Menneskets fire hoveddyder](#)
- [Menneskets fem legemer, de fem Kosa'er](#)
- [Menneskets fem livsånder, de fem Prana'er](#)
- [Menneskets fem Upa-prana'er](#)
- [Menneskets indre fjender](#)
- [Menneskets seks hovedfjender](#)
- [Nutidens forhindringers fire former](#)
- [Pranava er buen. Atma er Pilen. Para-brahmam er Målet](#)
- [Trædning af en nål bruges som billede på opnåelse af Guds Nåde](#)
- [Yoga og Jnana lignes ved lampens olie og lampens lysende flamme](#)
- [Øjet som billede på Anda-anda, Pinda-anda, Brahma-anda og Brahma](#)

[Top](#)